

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani judecător Ghenadie Plămădeală
Dosarul nr. 1a-1928/19

D E C I Z I E
În numele Legii

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței

Silvia Gîrbu

Judecători

Marcel Juganari și Mihail

Diaconu

Grefier

Elisei Dobînda

Cu participarea:

Procurorului

Cătălin Scutelnic, Svetlana Țurcan

Avocaților

Dumitru Barbăscumpă, Borislav

Babenco

Avocatului părții vătămate

Vitalie Lazăr

Interpret

Diana Guzun

a examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei , apelul reprezentantului părții vătămate/civile – SRL ”S.V.O.D” Stanev Vitalie, apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana , apelul inculpatului Nicov Iurie și apelul inculpatei Nicov Natalia declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019 în cauza penală de învinuire a lui:

Nicov *****, IDNP ***** , născut la ***** , originar din r.Briceni, s.Corjeuți, domiciliat mun.Chișinău, str.***** 2/3, studii superioare, angajat în câmpul muncii SRL”Sanvworld”, căsătorit, supus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior necondamnat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, și

Nicov Natalia *****, EDNP ***** , născută la ***** , originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.Șos. Hîncești nr.233, studii superioare, angajată în câmpul muncii-director la SRL”Sanvworld”, căsătorită, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior necondamnată, moldoveancă, cetățeană a Republicii Moldova,

învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal

verificând legalitatea sentinței atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de apelanți,

În conformitate cu art. 390 al. (1) pct. 3) CPP, art.391 al.(1) pct.6) , art. 415, alin. (1), pct. 2); 417- 418 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei , apelul reprezentantului părții vătămate/civile – SRL ”S.V.O.D” Stanev Vitalie,

Se admite apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana , apelul inculpatului Nicov Iurie și apelul inculpatei Nicov Natalia, casează total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se admite plângerea depusă de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Iurie Nicov și Natalia Nicov depusă în temeiul art. 313 Cod de procedură penală și anulează încheierea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 12.12.2016.

Procesul penal în privința lui Nicov Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al.(5) Cod penal se încetează pe motiv că există alte circumstanțe care exclude tragerea la răspunderea penală.

Nicov Natalia învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al.(5) Cod penal se achită pe motiv că nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de SRL ”S.V.O.D” a o lasă fără examinare.

Măsurile de asigurare a acțiunii aplicate pe prezenta cauză penală în privința inculpaților Nicov Natalia și Nicov Iurie se anulează.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Pronunțarea publică a deciziei motivate la data 26 aprilie 2023 orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător:

Silvia Gîrbu

Judecători:

Mihail Diaconu

Marcel Juganari

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani judecător Ghenadie Plămădeală
Dosarul nr. 1a-1928/19
1-17145044-02-1a-07102019

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei

Judecători

Silvia Gîrbu

Marcel Juganari şi Mihail

Diaconu

Inc

a examinat din oficiu, chestiunea cu privire la corectarea greşelii din dispozitivul deciziei Curţii de Apel Chişinău din 22.02.2023, la apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei , apelul reprezentantului părţii vătămate/civile – SRL ”S.V.O.D” Stanev Vitalie, apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru în interesele părţii civilmente responsabile Nicov Iuliana , apelul inculpatului Nicov Iurie şi apelul inculpatei Nicov Natalia declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019 în cauza penală de învinuire a lui Nicov ***** şi ***Nicov Natalia*** ***** învinuiţi în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal,

A C O N S T A T A T:

Colegiului Penal al Curţii de Apel Chişinău a examinat în ordine de apel cauza penală de învinuire a lui Nicov ***** şi ***Nicov Natalia*** ***** învinuiţi în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Prin deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.02.2023 au fost respinse ca nefondate apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei și apelul reprezentantului părții vătămate/civile – SRL ”S.V.O.D” Stanev Vitalie. S-a admis apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru, în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana, apelul inculpatului Nicov Iurie și apelul inculpatei Nicov Natalia, casată total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: S-a admis plângerea depusă de avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele lui Iurie Nicov și Natalia Nicov, depusă în temeiul art. 313 Cod de procedură penală și anulată încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.12.2016. Procesul penal în privința lui Nicov Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) Cod penal s-a încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală. Nicov Natalia învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) Cod penal a fost achitată pe motiv că nu întrunește elementele infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de SRL „S.V.O.D” a fost lăsată fără examinare. Măsurile de asigurare a acțiunii aplicate pe prezenta cauză penală în privința inculpaților Nicov Natalia și Nicov Iurie au fost anulate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul penal a stabilit că, în decizia Curții de Apel Chișinău din 22.02.2023 a fost admisă o eroare la indicarea actului care urmează a fi anulată, or, prin apelurile declarate partea apărării a indicat că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra Ordonanței procurorului-șef al Procuraturii Anticorupției din 21.10.2016, potrivit căruia a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552, care prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 09.03.2017 a fost declinată competența în favoarea instanței care judecă cauza penală și care a rămas fără soluționare, iar în decizia Curții de Apel s-a examinat anume această chestiune, însă eronat s-a indicat se anulează încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.12.2016, pe când corect urmează a indica că se ”anulează ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Anticorupției din 21.10.2016”.

Conform art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat sau din oficiu.

Concluzionând, Colegiul penal urmează să corecteze greșeala strecurată în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.02.2023 și anume se va indica „Se anulează ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Anticorupției din 21.10.2016.

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile art. 248-249 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

D I S P U N E:

Se corectează greșeala strecurată în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.02.2023 și în continuare se va citi: „Se anulează ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Anticorupției din 21.10.2016.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței:

Silvia Gîrbu

Judecători:

Mihail Diaconu

Marcel Juganari

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani judecător Ghenadie Plămădeală
Dosarul nr. 1a-1928/19

D E C I Z I E **În numele Legii**

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței

Judecători

Diaconu

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Silvia Gîrbu

Marcel Juganari și Mihail

Elisei Dobînda

Cătălin Scutelnic, Svetlana Țurcan

Avocaților
Babenco

Avocatului părții vătămate
Interpret

Dumitru Barbăscumpă, Borislav

Vitalie Lazăr
Diana Guzun

a examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei , apelul reprezentantului părții vătămate/civile – SRL ”S.V.O.D” Stanev Vitalie, apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana , apelul inculpatului Nicov Iurie și apelul inculpatei Nicov Natalia declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019 în cauza penală de învinuire a lui:

Nicov *****, IDNP ***** , născut la ***** , originar din r.Briceni, s.Corjeuți, domiciliat mun.Chișinău, str.***** 2/3, studii superioare, angajat în câmpul muncii SRL”Sanvworld”, căsătorit, supus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior necondamnat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, și

Nicov Natalia *****, EDNP ***** , născută la ***** , originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.Șos. Hîncești nr.233, studii superioare, angajată în câmpul muncii-director la SRL”Sanvworld”, căsătorită, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior necondamnată, moldoveancă, cetățeană a Republicii Moldova, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal

verificând legalitatea sentinței atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de apelanți, a -

C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019, a fost încetat procesul penal în privința lui Nicov ***** , învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod Penal, în legătură cu existența unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleași persoane pentru aceeași faptă de scoatere de sub urmărirea penală și clasarea cauzei. S-a încetat procesul penal în privința lui Nicov Natalia ***** , învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod Penal, în legătură cu existența altei circumstanțe

prevăzută de Lege, care exclude sau condiționează pornirea urmării penale și tragerea la răspunderea penală. Măsura preventivă în privința lui Nicov Iurie și Nicov Natalia nu a fost aplicată. Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul Stanev Vitalie în apărarea intereselor SRL „SVOD”, privind încasarea de la Nicov Iurie și Nicov Natalia a prejudiciului material cu titlu de daună și cheltuieli judiciare, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța cu sentința contestată, instanța de fond a reținut, că Nicov Iurie, se învinuiește că acționând în complicitate cu soția sa Nicov Natalia urmărind scopul comun patrimonial direct și acționând cu intenție pentru diminuarea datoriilor proprii ale lor, dar și a entităților juridice fondate sau conduse de ei, în raport cu instituția financiară BC „Banca de Economii” SA, abuzând de încredere și înșelându-l pe administratorul SRL „S.V.O.D.”, cod fiscal 10026000026597 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Moscova nr. 20, Stanev Vitalie, asupra intențiilor lor, dar și pentru a-l determina pe ultimul în asumarea unor angajamente patrimoniale, a comis sustragerea prin escrocherie a averii societății în cauză, în proporții deosebit de mari.

3. Astfel, în perioada anului 2001, Nicov Iurie și soția sa Nicov Natalia, administrând de facto SRL „Tat-GazGrup”, cod fiscal 10026000026874 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Ștefan Mare nr. 202 (ambii participând la administrarea companiei prin asociere, dar și în calitate de administratori în perioade diferite ale comiterii infracțiunii), companie specializată în importul și desfacerea gazelor lichefiate, în scopul obținerii încrederii lui Stanev Vitalie, asupra solvabilității societății în cauză, perspectivelor de activitate a acesteia și potențiala activitate în comun. Tăinuind faptul imposibilității rambursării la acea etapă a unor credite contractate anterior în perioada anilor 2000 și 2001 de la BC „Banca de Economii” SA, dintre care în perioada de deservire a achitat doar dobânzile, fără a micșora corpul creditului (unul în valoare de 550 000 dolari SUA, acordat conform contractului de credit nr.61 din 08.08.2000, scadent la 07.02.2003 și altul în valoare de 200 000 dolari SUA, acordat conform contractului de credit nr.06-06/1/31 din 01.06.2001, scadent la 01.12.2003), care era estimat la suma de 750 000 dolari SUA i-au propus lui Stanev Vitalie activitatea în comun, prin participația la procurarea unui complex destinat alimentării autovehiculelor, amplasat în mun. Chișinău, str. Pădurilor nr. 25 prin instituirea gajului asupra imobilelor deținute de SRL „S.V.O.D.”, din costuri unui împrumut, ce urma a fi solicitat instituției financiare BC „Mobiasbancă” SA.

4. În acest sens, între SRL „S.V.O.D.” și SRL „Tat-GazGrup” a fost încheiat contractul nr.59/02 din 29.08.2002, prin care își asumă angajamentul de a acorda sub formă de gaj, complexul imobiliar cu destinație comercială „Fidel” din mun. Chișinău, str. Iablocikin 2/2 (estimat la acea perioadă de partea vătămată la

suma de circa 12000000 lei), în scopul obținerii de către SRL „Tat-GazGrup” a unui credit în mărime de 3 980 000 lei de la BC „Mobiasbancă” SA (credit acordat prin contractul nr.203 din 03.09.2002), pentru procurarea imobilului menționat, estimat la prețul de 3 980 000 lei. Contractul respectiv crea aparența unei activități prospere a familiei Nicov.

5. În scurt timp, în lunile noiembrie-decembrie 2002, intenționând să-și ducă până la capăt intențiile criminale, continuând să tăinuiască de Stanev Vitalie existența unor datorii nestinse față de BC „Banca de Economii” SA, la cererea reprezentanților băncii de a rambursa creditele primite anterior, soții Nicov au trecut la următoarea etapă a activității infracționale.

6. În perioada vizată, Nicov Iurie și Nicov Natalia, având acordul formal al lui Stanev Vitalie despre garantarea încă a unui credit, de o valoare mai mare de la BC „Banca de Economii” SA, care chipurile urma a fi utilizat pentru completarea mijloacelor circulante, în cadrul unei afaceri deja funcționale și aducătoare de profit, dar și transferarea părții neachitate a creditului contractat anterior de la BC „Mobiasbancă” SA, soldul pentru care la moment constituia 3 758 890 lei, la 12.11.2002 a depus la instituția financiară vizată cererea nr.218 prin care a solicitat un credit în sumă de 1 300 000 dolari SUA, pe un termen de 3,5 ani.

7. În temeiul deciziei organelor de conducere ale BC „Banca de Economii” SA, a dispus, acordarea SRL „Tat-GazGrup” SA a echivalentului în lei a sumei de 1 300 000 dolari SUA, încheind în acest sens contractul de credit nr. 06-06/1/46 din 11.12.2002.

8. Pentru certificarea lipsei oricăror datorii anterioare a SRL „Tat-GazGrup” față de bancă, pentru eliminarea oricăror dubii reprezentanților SRL „S.V.O.D.”, anterior adresării băncii, soții Nicov a eliberat un document cu numărul 261101, înscris în care expres au indicat acest fapt, invocând necesitatea intervenției SRL „S.V.O.D.” în calitate de debitor gajist, doar prin lipsa gajului suficient.

9. Astfel, între SRL „S.V.O.D.” și SRL „Tat-GazGrup” a fost încheiat un nou contract de colaborare sub nr.16 din 17.12.2002, rolul reprezentantului SRL „Tat-GazGrup” la acel moment fiind doar unul formal și declarativ, în situația când în acesta nu au fost reflectate circumstanțele, despre soldurile datoriilor față de instituția financiară, care dacă ar fi fost cunoscute ar fi constituit impedimente pentru intrarea în raporturi juridice de garantare a reprezentantului SRL „S.V.O.D.”.

10. Acționând cu bună credință, necunoscând intențiile reale ale soților Nicov, reprezentantul SRL „S.V.O.D.” Stanev Vitalie a încheiat benevol contractul de gaj-ipotecă nr.06-06/1/46-g1 din 11.12.2002, prin care a intervenit în calitate de debitor-gajist în raport cu BC „Banca de Economii” SA cu același bun imobil din mun. Chișinău, str. Iabloikin 2/2, pentru garantarea obligațiunilor de rambursarea

a creditului acordat în condițiile descrise mai sus SRL „Tat-GazGrup”, acceptând valoarea bunului ipotecat la suma de 4 000 000 lei.

11. În continuare, soții Nicov, contrar celor promise lui Stanev Vitalie, utilizând companiile controlate de ei, au organizat migrarea mijloacelor financiare creditare, sub pretextul unei activități economice normale. În așa mod, la data de 11.02.2003 la contul SRL „Tat-GazGrup” din filiala 1 a BC „Banca de Economii” SA au parvenit 7 860 000 lei, au efectuat următoarele operațiuni:

12. Prin dispoziția de plată nr.417 din 10.02.2003 a transferat în baza unui contract fictiv întreaga sumă către compania controlată de ei SRL „Transgazexim” (cu conturi în aceeași instituție financiară), care nu activa pe piața produselor petroliere, neavând licență în acest sens, chipurile, pentru procurarea gazului lichefiat.

13. Prin dispoziția de plată nr.418 din 10.02.2003 a transferat în baza unui contract fictiv întreaga sumă de la conturile SRL „Transgazexim”, către o altă companie controlată de ei „Tat-GazGrup Prim” (cu conturi în aceeași instituție financiară), care nu activa pe piața produselor petroliere, neavând licență în acest sens, chipurile, pentru procurarea gazului lichifiat.

14. Prin dispoziția de plată nr. 1 din 10.02.2003 în baza unui contract fictiv întreaga sumă este transferată integral de la conturile SRL „Tat-GazGrup Prim” înapoi la conturile SRL „Tat-GazGrup” chipurile, pentru procurarea gazului lichefiat.

15. Prin transferurile fictive menționate, SRL „Tat-GazGrup” a raportat o aparență de activitate economică, din care ar fi încasat suma respectivă ca venituri din vânzări, utilizând-o pentru procurarea valutei (cerere de procurare a valutei nr.4 din 10.02.2003 - suma de 530 994 dolari SUA), care sunt utilizate pentru rambursarea creditului conform contractului nr. 61 din 08.08.2000 (dispoziția de plată nr.2 din 10.02.2003).

16. Următoarea tranșă din mijloacele creditare în valoare de 2 745 400 lei a parvenit la contul SRL „Tat-GazGrup” la data de 09.04.2003, care de asemenea a fost utilizată pentru procurarea valutei, în sumă de 185 000 dolari (cerere de cumpărare a valutei nr.8 din 09.04.2003, care conform notei de contabilitate din data de 09.04.2003 a fost utilizată integral pentru stingerea parțială a creditului acordat conform contractului de credit nr.06-06/1/31 din 01.06.2001.

17. Din aceleași mijloace de credit a fost stins și creditul contractat anterior de la BC „Mobiasbancă” SA și doar o parte mică au fost utilizate pentru activitatea companiei.

18. În rezultatul operațiunilor descrise, s-a constatat, că majoritatea mijloacelor financiare au fost utilizate de către soții Nicov, pentru stingerea unor datorii și nu pentru desfășurarea unor activități economice.

19. Având în vedere neachitarea în perioada imediat următoare a plăților pentru deservirea creditului contractat de către SRL „Tat-GazGrup”, SRL „S.V.O.D.” a fost atrasă în multiple procese judiciare, ca urmare a solicitării de transmitere a imobilului ipotecat în proprietatea băncii, care s-a finalizat cu emiterea hotărârii Curții de Apel Economice nr.2e-1572/06 din 21.09.2006, care obliga SRL „S.V.O.D.”, transmiterea bunului grevat în posesia instituției financiare, pentru comercializarea ulterioară în conformitate cu Legea cu privire la gaj.

20. Drept urmare, în scopul păstrării imobilului cu o valoare net superioară datoriilor apărute față de bancă, ca urmare a acțiunilor de înșelăciune și abuz de încredere ale lui Nicov Iurie și Nicov Natalia, SRL „S.V.O.D.”, prin dispoziția de plată nr.38 din 19.04.2007 a achitat integral suma de 4 000 000 lei, în limita căreia a garantat cu bunurile sale în condițiile descrise, ceea ce și reprezintă un prejudiciu material direct și sesizabil, în proporții deosebit de mari.

21. În consecință, Organul de Urmărire Penală a încadrat juridic acțiunile lui Nicov Iurie și Nicov Natalia în baza art.190 alin. (5) Cod penal, după semnele calificative escrocherie – adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

Solicitățile apelantului:

22. *Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel acuzatorul de stat, adjunct - interimar al Procurorului al Procuraturii Anticorupție Lilian Rudei*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019, în partea încetării procesului penal lui Nicov ***** și Nicov Natalia *****, învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i recunoaște culpabili pe Nicov ***** și Nicov Natalia ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal și în baza art. 60 CP, a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală. În rest sentința a o menține fără modificări.

23. *În argumentarea apelului acuzarea a invocat că*, sentința pronunțată de instanță contravine probelor examinate și administrate în instanța de judecată următoarele considerente: Urmărirea penală în cauza nr.2005036552, a fost pornită de Secția investigații financiar-economice a Procuraturii Generale a R. Moldova la 19.10.2005, pe semnele infracțiunii prevăzute de art.335 al.(1) Cod penal al R.Moldova, drept temei de pornire servind denunțurile administratorului SRL „S.V.O.D” Stanev Vitalii, dar și materiale acumulate:

- Prin ordonanța din 28.02.2007, urmărirea penală în cauza nr.2005036552 a fost suspendată, până la stabilirea locului aflării învinuitului

Nicov *****.

- Prin ordonanța din 10.11.2008, urmărirea penală în cauza nr.2005036552 a fost reluată, în legătură cu stabilirea locului aflării învinuitului Nicov *****.

- Prin ordonanța din 10.03.2009, urmărirea penală în cauza nr.2005036552 a fost suspendată, până la stabilirea locului aflării învinuitului Nicov *****.

- Prin ordonanța din 20.03.2009, urmărirea penală în cauza nr.2005036552 a fost reluată, în legătură cu stabilirea locului aflării învinuitului Nicov *****.

- Prin ordonanța din 02.04.2009, urmărirea penală în cauza nr.2005036552 a fost suspendată, până la stabilirea locului aflării învinuitului Nicov *****.

- Prin ordonanța din 21.04.2009, urmărirea penală în cauza nr.2005036552 a fost reluată, în legătură cu stabilirea locului aflării învinuitului Nicov *****.

- Prin ordonanța din 30.11.2009, urmărirea penală în cauza 2005026552 a fost încetată din lipsa elementelor infracțiunii.

- Prin ordonanța Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție din 21.10.2016, a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale în cauza nr.2005036552 emisă la 30.11.2009, cu reluarea urmăririi penale și expedierea acesteia organului de urmărire penală al CNA, pentru continuarea urmăririi penale.

24. Urmărirea penală în cauza penală nr.2015428051 a fost pornită la 18.06.2015 de către Procuratura mun. Chișinău, în prezența unor temeiuri rezonabil de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) Cod penal al R.Moldova, drept temei servind plângerea administratorului SRL „S.V.O.D.” Stanev Vitalie Ion, cu expedierea cauzei pentru efectuarea urmăririi penale organului de urmărire penală al DP mun. Chișinău.

25. Prin ordonanța adjunctului procurorului mun. Chișinău din 18.12.2015, cauza penală nr. 2015428051 a fost retrasă din Secția Coordonare Activități de Urmărire penală a DP mun. Chișinău, cu transmiterea cauzei pentru continuarea urmăririi penale SUP a IP Centru mun. Chișinău.

26. Prin ordonanța Procuraturii sectorului Centru mun. Chișinău din 16.06.2016 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a bănuțitului Nicov ***** cu clasarea cauzei penale.

27. Prin încheierea nr. 10-608/16 din 12.12.2016 a fost admis demersul procurorului privind anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Nicov Iurie și clasarea cauzei penale nr. 2015428051 cu reluarea urmăririi penale.

28. Prin ordonanța Procurorului General al R. Moldova din 26.12.2016, a fost dispusă retragerea prezentei cauze penale de la organul de urmărire penală al

IP Centru cu transmiterea acesteia organului de urmărire penală al CNA.

29. Prin ordonanța procurorului din 24 ianuarie 2017, cauzele penale nr.2005036552 și 2015428051 au fost conexate într-o singură cauză penală, cu atribuirea numărului 2005036552.

30. Cu referire la argumentele instanței că, calitatea de bănuît în privința lui Nicov Iurii i-a fost atribuită din momentul pornirii urmăririi penale, este de menționat că Curtea Constituțională prin decizia de inadmisibilitate a sesizării nr.20g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin.(1) punctele 1)-3) și alin.(2) pct.3) din Codul de procedură penală, a statuat că articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuît doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) *procesul-verbal de reținere*, 2) *ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate* și 3) *ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît*. De asemenea, potrivit pct.3) din alin.(2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o *ordonanță de recunoaștere în această calitate*.

31. Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît reglementate de articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

32. Cu referire la criticile de neconstituționalitate invocate în sesizare, potrivit cărora modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît stabilite de articolul 63 alin.(1) din Cod sunt reglementate în mod limitativ, Curtea reține că problema abordată de autorul excepției își găsește soluția în cuprinsul alin.(1¹) din același articol, care prevede că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și informația despre drepturile prevăzute la articolul 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] *din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta*.

33. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin. (1¹) din articolul 63 din cod reprezintă o excepție de la alin.(1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuît

în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

34. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuít în sensul alin.(1¹) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret.

35. Prin urmare, Curtea reține că articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală prevede o listă exhaustivă de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuít, însă, prin excepția instituită de alin. (1¹) din același articol, legislatorul stabilește anumite garanții pentru situațiile în care organele de urmărire penală desfășoară acțiuni procedurale care au consecințe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil stabilit de articolul 20 din Constituție.

36. Acuzarea menționează că, potrivit art. 7 alin. (6) CPP, Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

37. În lumina celor relatate ordonanța de pornire nu constituie act de recunoaștere în calitate de bănuít, așa cum acesta nu a fost public, nu a conținut în sine o acuzare, nu a adus careva repercusiuni inculpatului deoarece el nu cunoștea de acest act, hotărârea procedural respectivă fiind doar un document care deschide oportunitatea organului de urmărire penală de a efectua, prin prisma prevederilor art. art.252-254, 279 CPP acțiuni procesuale pentru identificarea persoanelor, faptelor prejudiciabile comise, probelor, precum și administrarea acestora.

38. Drept urmare instanța urma să aplice direct hotărârea Curții Constituționale și nu să interpreteze legea în favoarea inculpatului, neglijînd fapte care deja au fost interpretate de instanță competentă.

39. Cu referire la anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale în cauza nr.2005036552 emisă la 30.11.2009, cu reluarea urmăririi penale și expedierea acesteia organului de urmărire penală al CNA din 21.10.2016, de menționat este că conform art. 287 alin. (4) din Codul de procedură penală, în cazurile în care ordonanțele de clasare a cauzei penale au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite.

40. Astfel, în cazul din speță, și anume din conținutul răspunsului S.A „Banca de Economii” în proces de lichidare nr. 17-09/309 din 20.10.2016 rezultă cu certitudine, că au apărut circumstanțe noi, care la momentul adoptării hotărîrii din 30.11.2009 nu erau cunoscute, adică faptul că factorii de decizie al SRL „TAT-GAZGRUP” SRL prin folosirea, intenționată a mijloacelor bănești dobîndite prin

contractarea unor credite de la S.A „Banca de Economii” care la moment este în proces de lichidare, au cauzat prejudicii intereselor publice, fapt ce a pus într-o situație nefavorabilă statul Republica Moldova în fața partenerilor externi și instituțiilor financiare internaționale, în mărime de 89 422 844, 22 lei.

41. Acordarea creditelor neperformante agentului economic SRL „TAT-GAZGRUP” SRL, care nu l-a restituit, precum și a fost imposibilă încasarea corpului creditului din bunurile gajate au făcut posibilă, ca consecință, declararea insolvabilă a S.A „Banca de Economii” la 16.10.2015.

42. Astfel, urmare a examinării materialelor s-a stabilit că există circumstanțe întemeiate de fapt și de drept, care determină adoptarea unei decizii de reluare a urmăririi penale, ținând cont că dreptul că nu au existat temeiuri care să fi determinat adoptarea anterioare.

43. În virtutea circumstanțelor noi stabilite, decizia de reluare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2005036552 se constată a fi una iminentă, în vederea restabilirii ordinii de drept și asigurării drepturilor și obligațiilor participanților la procesul penal.

44. Totodată, de menționat este faptul că Nicov Natalia fiind audiată în calitate de martor inițial, cunoscând cu certitudine faptul că a săvârșit acte și acțiuni ilegale, în esența cazului cercetat, cu bună știință a indus în eroare organul de urmărire penală și a tăinuit circumstanțele obiective pe caz.

45. Datorită stabilirii ulterioare a circumstanțelor noi, cu referință la limitele învinuirilor înaintate inculpaților a fost posibilă tragerea la răspundere penală a adevăraților făptuitori.

46. *Împotriva sentinței instanței de fond și-a declarat dezacordul și partea vătămată/civilă SRL „S.V.O.D”, reprezentată de Stanev Vitalie, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019 în privința inculpaților Nicov ***** și Nicov Natalia *****.* Pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind condamnarea inculpaților Nicov ***** și Nicov Natalia ***** în baza art. 190, al. (5) CP.

47. În motivarea apelului a invocat că, din dispozitivul sentinței rezultă că procesul penal în privința lui Nicov Iurie a fost încetat în temeiul art. 391, al.(1), pct. 5) CPP RM, în legătură cu existența unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de scoatere de sub urmărirea penală și clasarea cauzei, fără a se specifica hotărârea organului de urmărire penală, care s-a avut în vedere.

48. Reieșind din faptul că în cadrul acestui proces penal a fost pronunțată o singură ordonanță de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei nr. 2015428051 în privința lui Nicov Iurie - ordonanța Procuraturii sectorului Centru,

mun. Chișinău din 16.06.2016 (Vol.VII, f. d. 246), presupunem că instanța de fond a avut în vedere anume această hotărâre a organului de urmărire penală.

49. Atrage atenția instanței de apel că, ordonanța Procuraturii sectorului Centru, mun. Chișinău din 16.06.2016, a fost anulată prin încheierea irevocabilă a judecătorului de instrucție nr. 10-608/16 din 12.12.2016 (Vol. VII, f.d. 249-250).

50. Mai mult decât atât, prin ordonanța procurorului din 24 ianuarie, 2017, cauza penală nr. 2005036552 a fost conexată într-o singură procedură cu cauza penală nr. 2015428051, pe marginea căreia a fost pronunțată sentința contestată cu apel.

51. Astfel, nu rezistă criticii afirmația instanței privind existența unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleași persoane pentru aceeași faptă de scoatere de sub urmărire penală și clasarea cauzei și prin urmare nu există temei legal pentru încetarea procesului penal în privința lui Nicov Iurie în baza art. 391, al. 1, pct. 5 CPP RM.

52. Instanța de fond a concluzionat că *„reluarea urmăririi penale în privința lui Nicov Iurie s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art. art. 22, al. 2 și 287, al. 4 CPP al RM, precum și celor din art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție, și că acest fapt urmează a fi considerat ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, prevăzute în art. 251 al. (2) CPP al RM, de aceea nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în considerație de instanță, inclusiv și din oficiu art. art. 94 alin.(1), pct. 8) art. 251 CPP al RM.*

53. Consideră această concluzie ca fiind absolut eronată, or, instanța de fond nu a motivat în nici un fel de ce reluarea urmăririi penale urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale *referitoare la sesizarea instanței*, or, ordonanța de reluare a unui proces penal nu este un act procesual de sesizare a instanței.

54. Așa cum rezultă din prevederile art. art. 296, 297 CPP RM, instanța de judecată, care urmează să judece cauza penală conform competenței și în limita învinuirii, este sesizată prin rechizitoriu, care este actul final de procedură privind învinuirea persoanei de comiterea unei infracțiuni.

55. Având în vedere importanța pe care o prezintă acest act procedural în procesul penal, legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei lui, sub aspectul formulării învinuirii, deoarece acest fapt atrage repercusiuni importante asupra drepturilor procesuale ale persoanei învinuite de comiterea unei infracțiuni.

56. Rechizitoriul întocmit în prezenta cauză penală corespunde tuturor rigorilor impuse de dispoziția art. 296 CPP RM, de aceea, nu există nici un motiv pentru a concluziona că în cadrul urmăririi penale au fost admise încălcări *referitoare la sesizarea, instanței*, prin urmare prevederile art. 251 al. (2), (3) CPP, nu sunt aplicabile în speță.

57. În acest context, afirmă că nu-i este cunoscut dacă inculpatul Nicov Iurie a fost prezent la emiterea ordonanței de reluare a procesului penal din 21 octombrie 2016, sau dacă acestuia i-a fost adusă imediat la cunoștință, însă este absolut evident că, cel târziu la momentul când a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, inculpatul a aflat despre existența acestei ordonanțe.

58. Inculpatul însă nu a făcut uz de dreptul său de a contesta ordonanța în cauză la judecătorul de instrucție, în corespundere cu prevederile art. 313, al.(2) pct.3) CPP, adică nu a invocat la etapa de urmărire penală careva încălcări legate de emiterea acestei ordonanțe, fapt care exclude nulitatea acestui act.

59. În sentința contestată cu apel instanța de fond a dedicat un capitol aparte prevederilor art. 63 CPP RM, referitoare la termenele de menținere a inculpaților în calitate de bănuți și consecințele încălcării acestora, concluzionând într-un final că în cazul ambilor inculpați a fost încălcat termenul de trei luni prevăzut la norma citată supra.

60. Nu înțelege relevanța și legătura dintre aceste alegații și soluția pronunțată de către instanță, or, așa cum rezultă din dispozitivul sentinței, procesul penal în privința inculpatului Nicov Iurie a fost încetat *în legătură cu existența unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de scoatere sub urmărire penală și clasarea cauzei*, iar în privința inculpatei Nicov Natalia - *în legătură cu existența altei circumstanțe prevăzută de Lege, care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală*, circumstanța care nu a fost specificată.

61. Cu referire la motivele pentru care instanța de fond a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatei Nicov Natalia, în baza art. 391, al.(1), pct.6) CPP RM, în legătură cu existența altei circumstanțe prevăzută de Lege, care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, menționează că, art. 391, al.(1), pct.6) CPP este o normă procesuală de trimitere, în sensul că nu stabilește expres circumstanțele care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale, dar stipulează că acestea sunt prevăzute de lege.

62. Aplicarea unei norme de trimitere, obligă instanța de fond să specifice clar circumstanțele care în opinia sa exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale, precum și legea care prevede aceste circumstanțe, însă această condiție nu a fost respectată și contravine dispoziției art. 394 al. (4) CPP.

63. În argumentarea soluției adoptate în privința inculpatei Nicov Natalia instanța de fond a reținut că în cadrul urmăririi penale pe cauza nr. 2005036552, pornită la data de 19.10.2005, a fost audiată în calitate de martor referitor la scrisoarea din 26.11.01, semnată de ea, în calitate de administrator al SRL „Tat-GazGrup”, adresată către SRL „S.V.O.D.”, însă urma a fi audiată în calitate de bănuită, întru-cât „OUP dispunea de natură de a o suspecta în comiterea unei

infracțiuni la data intentării cauzei penale - 19.10.2005”, fiind încălcat art. 63 al.(7) CPP RM, care interzice interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune.

64. În acest context, consideră că instanța de fond și-a asumat atribuții de organ de urmărire penală, pretinzând că cunoaște mai bine circumstanțele și probele existente la acea etapă a urmăririi penale.

65. De fapt, nu există nici un temei pentru a concluziona că organul de urmărire penală, când a audiat-o pe Nicov Natalia în calitate de martor, avea suficiente probe pentru a o bănui de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al.(5) CP RM.

66. Așa cum rezultă din materialele cauzei, anume Nicov Iurie a fost persoana care l-a determinat prin înșelăciune și abuz de încredere pe administratorul SRL „S.V.O.D.”- Stanev Vitalie, să-și asume obligații pecuniare, denaturând situația financiară reală a SRL „Tat-GazGrup”.

67. Coparticiparea Nataliei Nicov la comiterea acestei infracțiuni a fost stabilită doar după reluarea procesului, în rezultatul descoperirii unor circumstanțe noi, motiv pentru care a fost pusă sub învinuire în baza art. 190 al.(5) CP RM.

68. În aceste circumstanțe, sunt absolut nefondate concluziile primei instanțe că, *lipsa acuzației penale notificate oficial, este privită că o acuzație penală oficială, iar audierea lui Nicov Natalia urmează a fi apreciată ca încălcarea dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare și aprecierea existentei acuzației penale.*

69. În virtutea circumstanțelor descrise mai sus, consideră că încetarea procesului penal în privința inculpatei Nicov Natalia este nefondată.

70. *Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019, inculpatul Nicov Iurie a declarat apel, solicitând admiterea apelului declarat, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 în partea admiterii în principiu a acțiunii civile, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de respingere a acțiunii civile. În rest, a menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 fără modificări.*

71. În motivarea cererii de apel, inculpatul Nicov Iurie a declarat că, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 în partea *admiterii în principiu* a acțiunii civile este neîntemeiată, contradictorie și nu corespunde legislației în vigoare, *judecată competentă din considerentul că relațiile între SRL „Svod” și SRL „Tat- Gazgrup” rezultă dintr-un contract de colaborare, semnat de ambele părți.*

72. Având în vedere argumentele procurorului prezentate supra, dar și faptul că încetarea urmăririi penale s-a dispus în temeiul art. 275 pct. 3) și 285 CPP

din lipsa elementelor infracțiunii, este evident că acest temei de încetare este unul *de reabilitare*.

73. Cele de mai sus au fost spuse în contextul în care, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, la emiterea sentinței din 31.05.2019, a dat dovadă de o contradicție esențială, care urmează a fi înlăturată de instanța de apel, or, odată ce procesul penal în privința lui Nicov Iurie a fost încetat în legătură cu existența unei hotărâri a organului de urmărire penală de reabilitare asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de scoatere de sub urmărire penală și clasarea cauzei, este evident că în acest caz acțiunea civilă nicidecum nu putea fi admisă.

74. În suportul acestei concluzii, este strict necesar de a prezenta evoluția cronologică a evenimentelor cu referire la această cauză penală, după cum urmează:

- La data de 19.10.2005 de către Procuratura Anticorupție, la plîngerea directorului SRL „Svod”, a fost pornită urmărirea penală în privința directorului SRL „Tat-Gazgrup”, Iurie Nicov în baza art. 335 alin. (1) Cod Penal RM. La data de 30.11.2009 procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Lilian Rudei, a emis ordonanța *privind încetarea urmăririi penale în baza art. 275 pct. 3) CPP RM din motivul lipsei elementelor infracțiunii. Aici este necesar de menționat că temeiul încetării invocat de procuror evident că este unul de reabilitare;*

- La data de 18.06.2015 de către Procuratura mun. Chișinău, la plîngerea directorului SRL „Svod”, a fost pornită urmărirea penală în privința directorului SRL „Tat-Gazgrup”, Iurie Nicov în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal RM. în plîngere au fost indicate exact aceleași acțiuni, fapte și circumstanțe ca și în cea depusă în anul 2005, prin urmare, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău Gheorghe Graur din a fost scos de sub urmărire penală bănuitul Nicov Iurie din motivul că în privința acestuia există o hotărîre neanulată de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații cu clasarea cauzei pentru acest temei. Prin hotărîre neanulată s-a avut în vedere ordonanța de încetare din 30.11.2009 a procurorului Lilian Rudei din cadrul Procuraturii Anticorupție *din motivul lipsei elementelor infracțiunii*. Respectiv, este evident că și în cel de-al doilea caz suntem în prezența unei situații de reabilitare a lui Nicov Iurie, cu atît mai mult că art. 284 alin. (1) Cod Penal RM stabilește expres că, *Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.*

- La data de 21.10.2016 de către procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, la plîngerea directorului SRL „Svod” *depusă în temeiul art. 299¹ CPP RM !!!*. a fost anulată în ordinea controlului ierarhic superior ordonanța de încetare a urmăririi penale emisă de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei la 30.11.2009 și reluarea urmăririi penale.

Aici este necesar de menționat că plângerea procurorului ierarhic superior a fost admisă fiind depusă peste 7 ani, adică cu mult peste termenul legal stabilit de legislația în vigoare.

- Respectiv, plângerea către procurorul ierarhic superior nu poate fi depusă oricând și peste orice perioadă, cu atât mai mult peste 7 ani, dar anume în termen de 15 zile din momentul efectuării acțiunii. Plus la aceasta cu toate că procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție admite plângerea peste 7 ani, însă nimic nu menționează în privința unei eventuale repunerii în termen, la fel cum din partea directorului SRL „Svod” Stanev. V. nu a fost expusă o eventuală cerere de repunere în termen cu prezentarea argumentelor respective.

- Prin încheierea din 12.12.2016 emisă de judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost admis demersul procurorului privind anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Nicov Iurie și clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale și anulată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Nicov Iurie și clasarea cauzei penale cu reluarea urmăririi penale.

- Prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Lilian Rudei din 24.01.2017 au fost conexate cauzele penale nr. 2015428051 și nr. 2005036552, iar la data de 09.01.2017 Iurie Nicov și Natalia Nicov, ultima fiind audiată și în calitate de martor la data de 03.03.2006, au fost puși sub învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal RM.

- La data de 28.02.2017, în regim de urgență, fără înmânarea rechizitoriului și fără a acorda posibilitatea inculpaților să facă cunoștință și să conteste actele procesuale de mai sus privind reluarea urmăririi penale, în temeiul art. 297 CPP RM, cauza penală nr. 2005036552 a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare în fond.

75. Astfel, inculpatul Nicov Iurie menționează că, este de acord cu soluția primei instanțe, care în sentința din 31.05.2019 a constatat că este inadmisibilă redeschiderea proceselor încetate anterior, iar reluarea a fost dispusă cu încălcarea art. 22 CPP RM, dar și a Convenției Europene, numai că prin hotărârea organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane și pentru aceiași faptă de încetare a urmăririi penale s-a avut în vedere - *ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei din 30.11.2009 de încetare a urmăririi penale în baza art. 275 pct. 3) CPP RM din motivul lipsei dementelor infracțiunii. La rândul său, lipsa elementelor infracțiunii reprezintă cu certitudine un temei de reabilitare a persoanei și se egalează cu însuși achitarea acesteia, care prin sine-însuși exclude posibilitatea admiterii acțiunii civile în procesul penal.*

76. Din sensul celor expuse mai sus, rezultă cert că odată ce persoana a fost reabilitată, acțiunea civilă înaintată împotriva acesteia în procesul penal nicidecum nu poate fi admisă. Mai mult ca atât, având în vedere că atât partea

vătămată SRL „Svod” nu a avut careva relații contractuale sau de altă natură personal cu Nicov Iurie și Nicov Natalia, dar cu persoana juridică SRL „Tat-Gazgrup”, respectiv față de ultimii nici nu pot fi înaintate careva pretenții materiale, cu care ocazie, în cazul de referință acțiunea civilă în procesul penal urma a fi respinsă de către instanța de judecată.

77. *La data de 13.06.2019 inculpata Nicov Natalia, a depus apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 în partea încetării procesului penal în privința lui Nicov Natalia *****, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, în legătură cu existența altei circumstanțe prevăzute de Lege, care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță de achitare a Nataliei Nicov. Admiterii în principiu a acțiunii civile, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de respingere a acțiunii civile. În rest, a menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 fără modificări.*

78. În motivarea apelului inculpata Nicov Natalia a invocat că, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019, în partea încetării procesului în privința Nataliei Nicov, în legătură cu existența altei circumstanțe prevăzute de Lege, care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, dar și în partea *admiterii în principiu* a acțiunii civile este neîntemeiată, contradictorie și nu corespunde legislației în vigoare.

79. Mai mult ca atât, probele administrare denotă cu certitudine că faptele expuse în plângere pot fi soluționate exclusiv în ordinea acțiunii civile de către o instanță de judecată competentă din considerentul că relațiile între SRL „Svod” și SRL „Tat- Gazgrup” rezultă dintr-un contract de colaborare, semnat de ambele părți.

80. Având în vedere argumentele procurorului prezentate supra, dar și faptul că încetarea urmăririi penale s-a dispus în temeiul art. 275 pct. 3) și 285 CPP din lipsa elementelor infracțiunii, este evident că acest temei de încetare este unul de reabilitare.

81. Cele de mai sus au fost spuse în contextul în care, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani la emiterea sentinței din 31.05.2019, a dat dovadă de o contradicție esențială, care urmează a fi înlăturată de instanța de apel, or, odată ce procesul penal în privința lui Nicov Iurie a fost încetat în legătură cu existența unei hotărâri a organului de urmărire penală *de reabilitare* asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de scoatere de sub urmărire penală și clasarea cauzei, este evident că în acest caz acțiunea civilă nicidecum nu putea fi admisă.

82. Argumentele expuse în apelul inculpatului Nicov Iurie se referă în

deplină măsură și în privința inculpatei Nicov Natalia. Or, odată ce prima instanță de judecată a ajuns la concluzia de a înceta procesul în privința lui Nicov Iurie în legătură cu existența unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de scoatere de sub urmărire penală (ordonanța din 30.11.2009 a procurorului Lilian Rudei), rezultă că toate acțiunile ulterioare, inclusiv cele de înaintare a învinuirii Nataliei Nicov nu pot produce careva efecte juridice. Prin urmare, acțiunea civilă înaintată de SRL „Svod” în acest proces penal la fel și împotriva Nataliei Nicov de asemenea urmează a fi respinsă.

83. Totodată, este important de menționat că, cu toate că prima instanță a încetat procesul în privința Nataliei Nicov în legătură cu existența altei circumstanțe prevăzute de Lege, care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, totuși Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a făcut referință la argumente care evident demonstrează nevinovăția Nataliei Nicov, însă, fără să le dea o apreciere. Astfel, potrivit poziției acuzării, practic unica probă de învinuire în escrocherie care se referă la Natalia Nicov este certificatul presupus ca eliberat de SRL „Tat-Gazgrup” la 26.11.01 și semnat de Nicov Natalia, în care se conține informația privitor la lipsa datoriilor și creditelor nerambursate, și aceasta, în viziunea învinuirii, constituie o dezinformare criminală a SRL „SVOD” la momentul încheierii contractelor de colaborare, părere susținută și de reprezentantul părții vătămate, inclusiv și în ședința de judecată.

84. Astfel, partea vătămată a susținut că în cazul în care ar fi avut informații privitor la existența creditelor nerambursate și a altor datorii admise de către SRL „Tat-Gazgrup”, ei se rețineau de la încheierea contractelor de colaborare, dar anume acest certificat i-a dus în eroare.

85. Pe de altă parte, inculpații, atât la urmărirea penală, cât și în judecată au declarat că o astfel de informație nu au prezentat SRL „SVOD”, iar ultimii erau documentați despre starea financiară a SRL „Tat-Gazgrup” din negocierile avute privitor la activitatea de parteneriat. Astfel acuzarea și partea vătămată pretinde că textul certificatului care a dus în eroare SRL „SVOD” a fost perfectat pe foaie de blanchetă a SRL „Tat-Gazgrup” și datat cu 26.11.01.

86. Însă, conform datelor de pe acest certificat, la acel moment SRL „Tat-Gazgrup” avea sediul în mun. Chișinău, str. Burebista, 118 și utiliza tel/fax 506951 și 506955. Apărarea pune în evidență că acest certificat atât după formă, cât și după conținut a fost falsificat și prezentat OUP de către pretinsa parte vătămată, fapt probat prin următoarele probe prezentate instanței de partea apărării: La situația din 26.11.01 SRL „Tat-Gazgrup” utiliza o altă formă a foii de blanchet, originalul căreia a fost prezentat instanței.

87. La acel moment SRL „Tat-Gazgrup” avea sediul în mun. Chișinău, bd.*****, 202 (KENTFORD), utiliza telefoanele de contact a CTI KENTFORD cu nr. 22-04- 22; 23-43-67; 74-52-33; fax: 23-43-90 și această informație era indicată

pe foaia de blanchet. De telefoanele cu nr.50-69-51 și 50-69-55 substația nu dispunea, fapt confirmat prin certificatul CTI capital nr.AP-06 din 29.01.2018 prezentat în original instanței.

88. Clădirea din mun. Chișinău, str. Burebista, 118 ce aparține SRL „DINO-STAR” a fost dată în exploatare abia la 17.04.2003 conform procesului verbal de recepție nr.177, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile ținut de ÎS „Cadastru” originalul căruia a fost prezentat instanței. SRL „Tat-Gazgrup” și-a schimbat sediul în mun. Chișinău, str. Burebista, 118 începând cu 01 august 2003 în baza contractului de chirie nr.3/03/A, acest contract fiind prezentat instanței. SRL „Tat-Gazgrup” a început să utilizeze telefoanele cu nr.50-69-51; 50-69-55 după trecerea în sediul din str. Burebista, 118 în baza contractului cu SA „Moldtelecom” nr.4040 din 14.03.2003, care la fel a fost prezentat instanței.

89. *Probele expuse mai sus permit a concluziona cu certitudine că certificatul în cauză prezentat de partea vătămată și datat cu 26.11.01 a fost confecționat prin falsificare, cel puțin după 01 august 2003, ori înscrisurile din el nu puteau fi efectuate pe o foaie de blanchetă inexistentă, iar în aceasta nu puteau fi introduse date privitor la sediu într-o clădire neconstruită și la numere de telefoane inexistente la acel moment. Prin urmare, afirmațiile reprezentanților SRL „SVOD” precum că certificatul în cauză a fost eliberat în prealabil instituirii gajului, sânt vădit neîntemeiate și urmează a fi apreciate critic de către instanța de apel.*

90. Cert este că probele de mai sus vin s-o îndreptățească pe Nicov Natalia, care nu a comis careva acțiune culpabilă la adresa părții vătămate, din care cauză ultima urma a fi achitată de către prima instanță.

91. *Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel și avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana, prin care a solicitat admiterea prezentului apel, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 în partea admiterii în principiu a acțiunii civile, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de respingere a acțiunii civile. În rest, a menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 fără modificări.*

92. În motivarea apelului avocatul a indicat că, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 în partea admiterii în principiu a acțiunii civile este neîntemeiată, contradictorie și nu corespunde legislației în vigoare.

93. Provoacă nedumerire, dar în sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 nu se regăsește nici măcar un singur cuvânt cu referire la persoana părții civilmente responsabile Nicov Iuliana. Prima instanță cu

desăvârșire a ignorat acest participant al procesului, iar argumentele care au fost expuse verbal în ședință de judecată și în formă scrisă anexate la dosar de reprezentantul Iulianei Nicov, au rămas necombătute.

94. În acest context, invocă pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 3 din 09.06.2014 ”Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, se reține că, în conformitate cu jurisprudența CEDO, instanțele de judecată sânt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, astfel, CEDO a reiterat în acest sens că, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Cazurile Hiro Bălani c. Spaniei, Ruis Toriho c. Spaniei, Popov nr.2 c. Moldovei, Albina c. României etc.*).

95. Menționează că, modul în care organul de urmărire penală a încercat să explice necesitatea recunoașterii în calitate de parte civilmente responsabilă pe Nicov Iuliana, vine în contradicție directă cu drepturile fundamentale ale omului prevăzute de actele normative internaționale, Constituția RM și legile RM. Aici este necesar de menționat că art. 46 alin. (3) din Constituția RM stabilește expres că, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Astfel, în situația în care organul de urmărire penală urmărește bunurile părții civilmente responsabile care, în esență nu are nimic comun cu faptele infracționale care se impută altor persoane, chiar dacă aceste persoane sânt părinți, este strict necesar ca să fie probat faptul că proveniența bunurilor sechestrare ține anume de acțiunile infracționale ale lui Nicov Iurie și Nicov Natalia, iar obligația probațiunii revine anume organului de urmărire penală. În cazul de referință însă, unicul argument întru susținerea demersului privind autorizarea aplicării sechestrului asupra bunurilor s-a rezumat doar la faptul că, Nicov Iuliana nu a avut surse legale suficiente pentru a putea procura din circuitul civil bunurile mobile și imobile enumerate.

96. Argumentul respectiv este unul derizoriu și chiar abuziv, invocat intenționat cu scopul de a cauza un prejudiciu cât mai mare proprietarului prin stabilirea imposibilității de a dispune de propriile bunuri. În acest context, un element deosebit de important al garantării dreptului de proprietate este interdicția confiscării bunurilor dobândite licit. Pentru neadmiterea unor astfel de abuzuri și pentru degrevarea proprietarului de sarcina dovezii provenienței licite a bunurilor sale, alin. (3) al art. 46 din Constituția RM prevede expres că averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar caracterul licit al dobândirii se prezumă. Din această

cauză, nu este suficient ca organul de urmărire penală să facă careva presupuneri „rezonabile”, dar să prezinte probe concrete privind proveniența mijloacelor financiare din acțiuni infracționale.

97. Conform art. 57 alin. (3) din Codul Familiei, *copilul nu are drept de proprietate asupra bunurilor părinților, iar părinții - asupra bunurilor copiilor, excepție făcând dreptul la moștenire și dreptul la întreținere. Părinții și copiii care locuiesc împreună posedă și folosesc bunurile fiecăruia dintre ei de comun acord.* Plus la aceasta, este necesar de menționat că toate bunurile vizate au fost obținute de Iuliana Nicov în timpul majoratului, fără ca ultima să fie obligată să demonstreze proveniența surselor câștigate.

98. Cu referire la argumentarea recunoașterii Iulianei Nicov în calitate de parte civilmente responsabilă, în conținutul ordonanței de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă a Iulianei Nicov din 09.01.2017, se face declarativ trimitere la art. 1398 Cod Civil, care reprezintă o normă cu titlu general a răspunderii delictuale, însă, nu concretizează care alte norme din Codul Civil sau din alte legi care se referă la asumarea răspunderii unei persoane pentru altă sint aplicabile speței. Și asta în situația în care conform aceluiași art. 1398 alin. (3) Cod Civil se stabilește expres că, *altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.* Astfel de cazuri expres prevăzute de lege nu au fost prezentate de organul de urmărire penală, or, nu poate în principiu fiica majoră să poarte răspundere cu propriile bunuri pentru obligațiile părinților săi.

99. Tot aici, menționează că, chiar dacă legea procesual penală conține prevederi aparte privind prescripția acțiunii civile în procesul penal, este necesar de menționat că, deja la momentul reluării în octombrie 2016 a urmăririi penale pe cazul dat, pretențiile SRL „SVOD” erau prescrise, or, au trecut mai mult de 15 ani de la comiterea presupusei fapte ilicite.

100. Susține avocatul că, pentru ca o persoană să fie recunoscută parte civilmente responsabilă, împotriva acesteea la concret urmează a fi înaintată acțiune civilă. Din actele cauzei, rezultă că cererea de chemare în judecată a fost depusă de SRL „SVOD” concret împotriva lui Nicov Iurie și Nicov Natalia, cu solicitarea de încasare în beneficiul SRL „SVOD” a sumei de 4 000 000 lei. Adică Iuliana Nicov nici nu a fost indicată în calitate de pârât în acțiunea civilă.

101. Cu toate că personal SRL „SVOD” nu are careva pretenții față de Nicov Iuliana, organul de urmărire penală s-a grăbit s-o recunoască în calitate de parte civilmente responsabilă și să aplice sechestru asiguratoriu pe bunurile acesteia.

102. Mai mult, faptul precum că Iuliana Nicov nu este persoana vizată expres în acțiunea civilă depusă de SRL „SVOD” se confirmă însuși prin ordonanța respectivă de recunoaștere a Iulianei Nicov în calitate de parte

civilmente responsabilă din 09.01.2017. Din conținutul acestei ordonanțe rezultă clar că organul de urmărire penală nu face nici măcar aluzie la calitatea de pârât a Iulianei Nicov conform acțiunii civile, din care cauză se primește că recunoașterea în calitate de parte civilmente responsabilă și aplicarea sechestrului pe bunurile recurente reprezintă clar o inițiativă unilaterală a procurorului, fără ca măcar SRL „SVOD” să dorească acest lucru.

103. Deja după expedierea cauzei penale pentru examinare în instanța de judecată, partea civilă SRL „SVOD” și-a modificat cerințele din acțiunea civilă, majorând cuantumul prejudiciului care urmează a fi compensat din contul unei creanțe preluate de la cet. Cemov Valeriu, care, la rândul său a apărut în temeiul unei recipise. Faptul respectiv consideră că este vădit neîntemeiat și urmează a fi apreciat critic, or, presupusa datorie față de Valeriu Cemov nu a fost obiect de examinare în procesul penal, el nu a avut calitate de parte civilă, cu atât mai mult că datoria în cauză nici nu rezultă din fapta infracțională care se încredințează inculpaților.

104. Mai mult ca atât, în privința presupusei datorii pretinse de Cernov Valeriu și cesionate către SRL „Svod”, există deja o hotărâre în vigoare de respingere a pretențiilor - ordonanța din 12.08.2013 a Procuraturii mun. Chișinău de neîncepere a urmăririi penale, legalitatea căreia a fost stabilită prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03.09.2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.03.2015. Altă careva acțiune civilă de către V. Cemov în această privință nu a fost depusă. Odată ce datoria cesionată către SRL „SVOD” nu rezultă din presupusa faptă infracțională, respectiv urmează a fi respinsă.

105. Reieșind din cele expuse mai sus, privind cumulativ argumentele expuse supra, consider că acțiunea civilă este totalmente neîntemeiată, dar și prescrisă, respectiv urmează a fi respinsă.

106. În acest context, consideră că cererea de apel urmează a fi admisă cu casarea sentinței primei instanțe în partea admiterii acțiunii civile în principiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri în *această parte de respingere a acțiunii civile*.

Argumentele părților:

107. În ședința instanței de apel, procurorul Cătălin Scutelnic a susținut apelul declarat de către procuror, de a respinge ca nefondate apelul inculpatului Nicov Iurie, apelul inculpatei Nicov Natalia, apelul avocatului în interesele părții civilmente responsabile, a admite apelul procurorului și al părții vătămate, a casa sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 în cauza privindu-i pe Nicov Iurie și Nicov Natalia și a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-i recunoaște vinovați pe Nicov Iurie și Nicov Natalia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) CP și în temeiul art. 53 lit.g) raportată la dispoziția art. 60 lit.a) CP a fi dispusă încetarea

procesului penal și liberarea de răspundere penală a inculpaților cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală. De asemenea urmează a fi admisă acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și a fi dispusă încasarea de la inculpați a prejudiciului pretins și comis prin acțiunile infracționale.

108. Procurorul Svetlana Țurcan, a susținut integral apelurile declarate de acuzatorul de stat și reprezentantul părții vătămate, solicitând să fie admise integral, iar apelurile declarate de inculpați și reprezentantul părții civilmente responsabile, solicită să fie respinse, ca nefondate.

109. Reprezentantul părții vătămate Lazăr Vitalie – a solicitat admiterea apelului declarat de reprezentantul părții vătămate, cât și apelul acuzatorului de stat, iar apelurile inculpaților și a părții civilmente responsabile să fie respinse, ca nefondate, indicând că nu este de acord cu soluția instanței de fond în partea încetării procesului penal în privința inculpaților Nicov Iurie și Nicov Natalia, pe motiv că, instanța de fond nu putea să-și bazeze soluția în baza ordonanței de încetare a urmăririi penale pe motiv că, aceasta a fost anulată prin încheierea din 12.12.2016 urma de stabilit dacă este vinovăția sau nu. Ce ține de Nicov Natalia, la fel consideră soluția instanței de fond neargumentată, pe motiv că, Nicov Natalia a fost audiată când au apărut temeieri de a fi audiată. Cu referire la admiterea în principiu a acțiunii civile, or, doar partea vătămată înaintează suma care urmează a fi solicitată, dar nu să se adreseze repetat în instanță civilă. Inducerea în eroare a fost prin mai multe metode, nu doar prin scrisoare de garanție că nu există datorii, inclusiv s-a promis că, fiul d-lui Stanev Vitalie va fi director la una din stații, ceea ce nu a avut loc. Din materialele dosarului sunt dispoziții de plată care a circulat prin mai multe firme, ceea ce înseamnă că nu a avut intenția de a-și onora obligațiile. A avut loc prejudicierea SRL „S.V.O.D.” anume prin inducerea în eroare. Casată sentința instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu condamnarea inculpaților în baza art. 190 al. (5) CP și admiterea acțiunii civile.

110. Stanev Dmitrii fiind admis ca reprezentant al părții vătămate SRL”S.V.O.D.” a susținut integral poziția avocatului său.

111. Avocatul Barbăscumpă Dumitru a susținut apelurile declarate de inculpații Nicov Iurii și Natalia, cât și apelul părții civilmente responsabile, cu casarea sentinței instanței de fond în partea admiterii acțiunii civile în principiu. La fel, nu este de acord cu recunoașterea Iulianei Nicov în calitate de parte civilmente responsabilă, or, copilul nu urmează să răspundă cu patrimoniul său pentru obligațiile părinților săi.

112. Avocatul Borislav Babenco – solicită admiterea apelurilor declarate de inculpații Nicov Iurii și Natalia, după 7 ani de scoatere de sub învinuire apare un document care este emis cu 2 ani înainte și care a servit la reluarea urmăririi penale. Însă instanța de fond nu a fost în drept de a admite în principiu acțiunea civilă. Nicov Natalia în 2005 este audiată în calitate de martor, iar peste 7 ani, fără

a mai fi audiată, este pusă sub învinuire. Iar pentru pornirea UP a servit o copie a unei scrisori, care este o sfidare a tuturor normelor de drept și urma a fi pornit un dosar penal pentru pornirea UP. Nu a avut Natalia Nicov nici o intenție de a duce în eroare și nu există acțiunile ilegale ale Nataliei Nicov. Consideră că au fost relații civile, dar vinovați sunt băncile, dacă nu se făcea un "*atac raider*" asupra companiilor lui Nicov Iurie. Solicită admiterea apelurilor, casarea sentinței cu anularea în partea admiterii prejudiciului și casarea în partea Nataliei Nicov.

113. Inculpatul Nicov Iurie susține poziția avocatului său, solicită să fie admise apelurile declarate în numele inculpaților și a părții civilmente responsabile.

114. Inculpata Nicov Natalia nu recunoaște învinuirea adusă, a fost director până în ianuarie 2002 și prin urmare nu a putut scrie scrisoarea care a stat la bază înaintării învinuirii. Nu a comis infracțiunea care i se impută, solicitând să fie achitată.

Aprecierea instanței de apel:

115. Colegiul penal audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale, a ajuns la concluzia de a respinge ca nefondate apelul procurorului și apelul reprezentantului părții vătămate, de a admite apelurile declarate de inculpatul Nicov Iurie, inculpata Nicov Natalia și de avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele părții civilmente responsabilă Nicov Iuliana, de a casa sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 și de a pronunța o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

116. Conform art. 414 alin. (1) CPP instanța de apel judecând apelul verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, alin. (2) prevede că, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

117. În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, admite apelul, casând sentința parțial sau total și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

118. Cercetând materialele cauzei Colegiul penal reține că, prin încheierea din 09.03.2017 judecătorul de instrucție a Judecătoriei Chișinău și-a declinat competența de la examinarea plângerii avocatului Dumitru Barbăscumpă, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarilor Iurie Nicov și Natalia Nicov, împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior din 21.10.2016, în favoarea instanței care judecă cauza penală –

Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, dar care a rămas fără examinare, prin urmare primordial instanţa de apel urmează a se expune asupra acestei plângere, în ordinea art. 313 CPP.

119. Sub acest aspect Colegiul penal remarcă că, la data de 05.10.2016, directorul SRL „SVOD” V. Stanev a sesizat Procuratura Anticorupţie prin care a solicitat anularea Ordonanţei de încetare a cauzei penale din 30.11.2009 (c/p nr.2005036552) invocând drept motiv că, *la 07.04.2015 a fost înregistrată SRL „SUNDWORLD”, care la moment construieşte în or. Ungheni o uzină de uscare a fructelor, fondatorul căreia fiind Iuliana Nicov şi directorul Natalia Nicov care sunt fiica şi respectiv soţia lui Iurie Nicov, deşi proprietarul de facto al uzinei este Iurie Nicov. În astfel de circumstanţe consideră că, Iurie Nicov tăinuieşte participarea sa în activitatea firmei SRL „SUNDWORLD” din motiv de a nu-şi onorează obligaţiunile faţă de SRL „SVOD” – 4 000 000 lei. De asemenea, Iurie Nicov este Proprietarul unui automobil de lux de model „Mercedes S 500” cu n/î QZQ 585, procurând şi un imobil.*

120. În consecvenţă, prin Ordonanţa procurorului-şef al procuraturii Anticorupţie, Viorel Morari din 21.10.2016 a fost anulată ordonanţa de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552 emisă de procurorul în Procuratura Anticorupţie Lilian Rudei la 30.11.2009 şi reluată urmărirea penală, cu fixarea termenului până la 31.12.2016.

121. La data de 17.01.2017 avocatul Dumitru Barbăscumpă depune Procuraturii Generale plângere împotriva actelor procurorului în temeiul art. 299/1 CPP, solicitând anularea Ordonanţa de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552 emisă de procurorul în Procuratura Anticorupţie, Lilian Rudei la 30.11.2009 şi reluarea urmăririi penale, cu fixarea termenului până la 31.12.2016, dar la care nu a primit nici un răspuns.

122. Ulterior, la data de 10.02.2017 avocatul Dumitru Barbăscumpă depune Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani plângere în temeiul art. 313 CPP prin care solicită declararea nulităţii ordonanţei din 21.10.2016 a procurorului-şef al procuraturii Anticorupţie, Viorel Morari, prin care s-a dispus anularea ordonanţei de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552 emisă de procurorul în Procuratura Anticorupţie Lilian Rudei la 30.11.2009 şi reluarea urmăririi penale.

123. Potrivit prevederilor art. 313 CPP plângerile împotriva acţiunilor şi actelor ilegale ale organului de urmărire penală şi ale organelor care exercită activitate operativă de investigaţii pot fi înaintate judecătorului de instrucţie de către bănuیت, învinuit, apărător, partea vătămată, de alţi participanţi la proces sau de către alte persoane drepturile şi interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

124. Pornind de la circumstanțele învederate supra, cât și plângerea avocatul Dumitru Barbăscumpă, Colegiul penal reține că, potrivit ordonanței de încetare a urmăririi penale din 30.11.2009, cât și ordonanței de reluare din 21.10.2016, emisă de către procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, urmărirea penală în cauza nr. 2005036552 a fost începută la 19.10.2005 în baza art. 335 alin. (1) Cod Penal pe faptul folosirii intenționate a situației de serviciu în interes material de către directorul SRL „Tat-Gazgrup”, Iurie Nicov, cu cauzarea de daune în proporții considerabile. Reluarea urmăririi penale se efectuează în condițiile încadrării juridice existente.

125. Potrivit prevederilor art. 287 al. (4) CPP (în vigoare la 30.11.2009), reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire, are loc în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, *reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărârea respectivă*. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, *urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale*, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire.

126. Art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, stipulează că *viciul fundamental* în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

127. *Fapte noi* constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probe administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă.

128. *Fapte recent descoperite* sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

129. Totodată, în pofida acestor prevederi legale, procurorul Viorel Morari, ca fapte noi descoperite face trimitere la răspunsului S.A „Banca de Economii” în proces de lichidare nr. 17-09/309 din 20.10.2016 din care rezultă că au apărut circumstanțe noi, care la momentul adoptării hotărârii din 30.11.2009 nu erau cunoscute, adică faptul că factorii de decizie al SRL „TAT-GAZGRUP” SRL prin

folosirea intenționată a mijloacelor bănești dobândite prin contractarea unor credite de la S.A. „Banca de Economii” care la moment este în proces de lichidare, au cauzat prejudicii intereselor publice, fapt ce *a pus într-o situație nefavorabilă statul Republica Moldova în fața partenerilor externi și instituțiilor financiare internaționale, în mărime de 89422844,22 lei. Acordarea creditelor neperformante agentului economic. SRL „TAT- GAZGRUP” SRL, care nu l-a restituit, precum și a fost imposibilă încasarea corpului creditului din bunurile gajate au făcut posibilă, ca consecință, declararea insolubilă a S.A. „Banca de Economii” la 16.10.2015.*

130. Colegiul penal cercetând materialele cauzei penale reține că, procurorul nu a administrat careva probe care ar dovedi că au fost descoperite careva fapte noi sau recent descoperite, nici careva circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, omițându-se argumentarea Ordonanței contestate și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat.

131. Potrivit art. 19 alin. (3), 254 CPP, organul de urmărire penală și procurorul au obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

132. Din analiza materialelor prezentate, Colegiul constată că din data de 30.11.2009 data emiterii ordonanței de încetare a urmăririi penale nr. 2005036552 (f.d. 89-91, vol. VI) și până la emiterea Ordonanței din 21.10.2016 de anulare a ordonanței din 30.11.2009 și reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552 (f.d. 98-99, vol. VI) procurorul Viorel Morari a reținut ca temei pentru reluarea urmăririi penale plângerea directorului SRL „Svod” Stanev V., prin care își exprimă dezacordul cu ordonanța de încetare a urmăririi penale din 30.11.2009 și răspunsul SA „Banca de Economii” în proces de lichidare nr. 17-09/309 din 20.10.2016, însă, o plângere, care reprezintă doar opinia părții presupuse vătămate și un răspuns al Băncii, care la fel reprezintă o opinie, prin sine însuși nu sînt probe, respectiv nu pot fi catalogate drept circumstanțe noi, deoarece în esență ele nimic nou din punct de vedere al probatoriului nu prezintă.

133. Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că, reluarea urmăririi penale s-a dispus ***tocmai peste 7 ani***, contrar prevederilor art. 287 al. (4) (în vigoare la - 30.11.2009), care statuează expres că, *urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale*, iar pe aceste temeiuri urmează a anula Ordonanța din 21.10.2016 de anulare a ordonanței din 30.11.2009 și reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552.

134. Totodată, Colegiul Penal atestă că, instanța de fond la adoptarea sentinței din 14.11.2019, în cauza penală de învinuire a lui Nicov Iurie și Nicov Natalia în comiterea infracțiunii prevăzute de ar. 190 al. (5) CP, a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate în privința lui Nicov Iurie și Nicov Natalia.

135. Pentru a se pronunța în sensul celor constatate Colegiul reține că, apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

136. Totodată, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

137. Așadar, în calitate de mijloace de probă, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cât și în instanța de apel, au fost examinate declarațiile inculpaților, martorilor, documentele și procesele verbale privind acțiunile de urmărire penală.

- ***Declarațiile inculpatului Nicov Iurie, potrivit cărora, vinovăția în săvârșirea faptei incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că,*** în anul 2000 a înființat SRL „Tat-GazGrup” care se ocupa cu comercializarea și realizarea gazului lechifiat. În vara anului 2002, Cernov Valeriu a venit cu propunerea de a cumpăra stația PECO din str. Padurilor nr. 25, mun. Chisinau, gajată la „EuroCreditBank” SA. Astfel, Cernov Valeriu, la prezentat pe Stanev Victor ca partenerul său de afaceri din SRL „SVOD”. La propunerea dată, a comunicat că nu dispune de resurse financiare libere, deoarece are deja un credit cu gaj la BC „Banca de Economii” SA. Deoarece „SVOD” SRL nu dispunea de licența în domeniul petrolier și nu putea comercializa produse petroliere, i s-a propus să o cumpere pe „Tat-GazGrup” SRL, luând un credit de la BC „Mobiasbank” SA, iar drept garanție să gajeze magazinul „Fidel”, care aparținea „SVOD” SRL. Astfel, la data

de 29 august 2002 între „Tat- GazGrup” SRL și „SVOD” SRL a fost încheiat contractul de colaborare nr. 59/02. După care la data de 03.09.2002 a contractat de la BC „Mobiasbank” SA în baza Contractului de credit nr. 203, un credit în valoare de 3 980 000 lei, dar dat fiind că stația de alimentare costa peste 4 000 000 lei, restul sumei a fost achitată de către compania „Tat-GazGrup” SRL. Astfel, după procurarea stației a început activitatea comună conform contractului, iar deoarece afacerea era prosperă, în luna noiembrie 2002, dl Stanev și Cernov i-au propus să mărească volumul tranzacțiilor cu gaz și cifra de afaceri, și anume să transfere creditul stației PECO din str. Pădurilor nr. 25, mun. Chișinău și magazinul „Fidel”, la BC „Banca de Economii” SA, după care să deschidă suplimentar o linie de creditare într-un volum mai mare. Fapt care nu era posibil decât doar după stingerea creditelor luate anterior de „Tat-GazGrup” SRL la BC „Banca de Economii” SA. Prin urmare, a fost elaborat un business-plan conform căruia o parte din linia de credit urma a fi utilizată pentru stingerea creditului anterior, iar cealaltă parte pentru majorarea lichidităților „Tat-GazGrup” SRL. Astfel, în afacerea comună „Tat-GazGrup” SRL a gajat conform contractelor de ipotecă stația de alimentare cu produse petroliere din mun. Chisinau, str. Pădurii nr. 25, două case de locuit cu suprafața de 350 m² și 600 m² din str. Tatarbunar nr.40, mun. Chisinau proprietate personală și 14 stații de alimentare cu gaz lichefiat, proprietate „Tat-GazGrup” SRL, iar „SVOD” SRL a garantat doar 4 000 000 lei din linia de credit, cu complexul comercial „Fidel”, din str. Iabloikin 2/2, mun. Chișinău. Astfel, la data de 11.12.2002 între „Tat-GazGrup” SRL și BC „Banca de Economii” SA a fost încheiat Contractul de credit nr. 06-06/1/46 în valoare de 1 300 000 dolari SUA, ceea ce constituia conform cursului BNM la data semnării contractului echivalentul a 18 155 280 lei. Sumele din linia de creditare au fost utilizate conform înțelegerii tuturor părților, cu destinația la care s-a convenit, fapt confirmat prin scrisoarea filialei nr.1 a BC „Banca de Economii” SA, nr. 06/011/1572 din 19.03.2004, adresată Ministerului Afacerilor Interne. Accentuiază că, la deschiderea liniei de creditare de 1 300 000 dolari SUA „SVOD” SRL a garantat acest credit cu imobilul sau „Fidel”, doar în suma de 4000000 lei, fapt confirmat de reprezentantul „Banca de Economii” SA - Lupascu, în ședința de judecată în cadrul cauzei civile Ghiesu A. împotriva „SVOD” SRL. Susține că, „Tat-GazGrup” SRL împreună cu „SVOD” SRL au colaborat până în anul 2003, iar de la începutul anului 2003 la compania „Tat-GazGrup” SRL au început controale abuzive, care au dus la sistarea activității, fapt confirmat prin sesizarea BC „Băncii de Economii” SA nr. 05-04/2357 din 24.07.2003 adresată Biroului delictelor financiare și informaționale Strășeni (filiala 166), actul de examinare și control, întocmit de către Biroul delictelor financiare și informaționale Strășeni (filiala 167-168). Astfel, pe parcursul anilor 2003-2004 au fost efectuate 18 controale, în rezultatul cărora nu au fost depistate încălcări financiare, dar

scopul cărora era de a împiedica activitatea companiei „Tat-GazGrup” SRL pentru a fi eliminată de pe piața produselor petroliere din Moldova. Ca rezultat activitatea companiei „Tat-GazGrup” SRL a fost paralizată, fapt care a determinat probleme la rambursare a creditului. Deoarece dorea să mențină activitatea și onorarea obligațiunilor contractuale, inclusiv și rambursarea creditului „Tat-GazGrup” SRL a încercat să găsească soluții pentru asigurarea activității. Astfel, s-a adresat conducerii BC „Băncii de Economii” SA cu diferite propuneri, fapt recunoscut și de reprezentantul părții vătămate V. Stanev, care conform scrisorii adresate BC „Băncii de Economii” SA din 01.06.2004, înregistrată sub nr.1136 invoca faptul că la bancă au parvenit propuneri de la câteva companii (Budjac Gaz și Cristal Fior) îndreptate la stingerea datoriilor „Tat-GazGrup” SRL către banca, dar care propuneri nu au fost luate în seamă și examinate. Relevă că, transferurile la care se face referire, dispoziția de plata nr. 417 din 10.02.2003 către „Transgazexinf” SRL, dispoziția de plata nr. 418 din 10.02.2003 către „Tat-GazGrupPrim” SRL, dispoziția de plata nr. 1 din 10.02.2003 către „Tat-GazGrup” SRL, toate sumele au fost transferate prin coordonare cu BC „Banca de Economii” SA, toate fiind efectuate prin BC „Banca de Economii” SA, fapt cunoscut și de V.Stanev. Susține că, conform înțelegerii cu V. Stanev colaborarea între „Tat-GazGrup” SRL și „SVOD” SRL se răsfrângea doar la stația de alimentare cu petrol și gaz lichefiat din str. Padinilor 25, „Tat-GazGrup” SRL rascumpărând-o de la BC „Mobiasbank” SA și transferând suma de 3 814 702 lei din creditul de 1 300 000 dolari SUA la data de 03.02.2003 și procurarea de gaz lichefiat în valoarea bunului gătat de către „SVOD” SRL și anume 4 000 000 lei. Astfel, din creditul de 1 300 000 dolari SUA „Tat-GazGrup” SRL a procurat pe data de 30.12.2002 gaz lichefiat de la companiile „Gazflauf” SRL și „Tat-Petrol” SRL în valoare de 3 920 000 lei. Prin urmare, „Tat-GazGrup” SRL și-a respectat toate obligațiile față de „SVOD” SRL. Iar creditul rămas a fost folosit în interesul și pentru activitatea companiei „Tat-GazGrup” SRL, după cum a fost prestabilit. Accentuaază că, din creditul de 1 300 000 dolari SUA nici dânsul nici d-na Natalia Nicov nu a însușit un leu, în caz contrar pentru ce a gătat chiar și cu bunurile personale. Susține declarația d-nei Natalia Nicov cu privire la perfectarea și eliberarea înscrisului către „SVOD” SRL. În discuție cu dl Stanev, ultimul niciodată nu i-a invocat existența unui asemenea înscris și nici nu a avut careva reproșuri. Concretizează că, când a început a conlucra cu dl Stanev au avut beneficii împreună, dar după situația care a fost creată, banca l-a depozat de toate bunurile fiind nevoit să închirieze gazdă. Relevă că, la materialele dosarului nu este nici un act/document conform căruia ar fi încasat careva sume sau să fi luat bani de la companie. Susține că, condiția ca pretinsele sume de bani care au mers prin alte companii și întoarse la „Tat-GazGrup” SRL, a fost impusă de bancă, în caz contrar nu era posibil să primească alt credit și să achite credit la aceeași bancă. Astfel,

prevedea instrucțiunea băncii. Relevă că, în perioada anului 2001-2003 „Tat-GazGrup” SRL era una din cea mai mare companie care opera cu gazul lichefiat și dispunea de 48 stații, importa și vindea gaz lichefiat era un preț peste tot, iar venitul urma să fie împărțit conform cotei părți. „Tat-GazGrup” SRL a riscat cu 14 000 000 lei, iar „SVOD” SRL a riscat cu 4 000 000 lei. Concretizează că, la momentul încheierii contractului de colaborare dintre „Tat-GazGrup” SRL și „SVOD” SRL, Stanev Vitalie cunoștea că „Tat-GazGrup” SRL avea credite, obligațiuni financiare față de BC „Banca de Economii” SA, oficial stația de la „Dinamo” costa 4 milioane și 200 mii lei. Iar, la moment când a procurat stația a încheiat contract de colaborare cu „SVOD” SRL doar în privința stației de la „Dinamo”. „SVOD” SRL nu putea să procure de sine stătător stația „Dinamo” din motiv că foștii proprietari au pus condiția privind transmiterea unei sume cheș și atunci „SVOD” SRL nici nu avea dreptul să participe la licitație. Contribuția „Tat-GazGrup” SRL a fost procurarea stației de la „Dinamo”. Astfel, „Tat-GazGrup” SRL a avut oficial contribuție în sumă 250 000 lei, plus licența și plus dispunea la Ungheni de baza de stocare și păstrare a gazului. Ulterior, stația de la „Dinamo” a fost vândută cu un milion și trei sute mii de dolari. Nu-și amintește cine erau fondatorii/conducătorii companiei „Tat GazExim”, a dorit să facă un holding specializat din trei, patru companii afiliate, iar compania „Tat GazExim” cu care conlucra, posibil să fi fost afiliată SRL „Tat GazGrup”. Pe dl Camerzan îl cunoaște, sunt frați vitregi. Nu cunoaște dacă dl Camerzan a fost fondatorul SRL „Tat GazGrup”. Compania era foarte mare, pe parcursul unui an cât activitatea companiei a fost paralizată, au achitat salarii la toții lucrătorii, iar ulterior a falimentat. Confirmă că, a fost o tranzacție prin care a dat bani, însă nu a luat gazul, iar ulterior le-au fost restituiți banii. Nu a primit gazul lichefiat, deoarece banii au fost restituiți. Careva tranzacții fictive nu au fost, toate tranzacțiile au fost în baza documentelor. Firmele „Tat GazGrupPrim” și „Tat GazExim” i-au restituit banii și cu banii respectivi a achitat creditele la bancă, iar suma garantată de compania „SVOD” SRL, a fost folosită în activitatea companiei, astfel la data de 30.12.2002 a achitat companiei „Tat Petrol”, suma 3 220 000 lei plata pentru gaz lichefiat, iar la data de 30.12.2002 a transferat companiei „Gaz Flour” suma 700 000 lei și a primit gazul. La data de 03.01.2003 SRL „Tat Gaz Grup” a achitat BC „Mobiasbanca” SA creditul în sumă de 3 758 890 lei. Relevă că, probleme cu banca pe creditul anterior nu a avut, în caz contrar nu primea alt credit. După primirea creditului, cu o parte din sumă de 750000 dolari SUA a stins creditul anterior. Referitor la scrisoarea de garanție dată firmei „SVOD” SRL, o astfel de scrisoare nu putea să apară, întrucât nici dânsul nici d-na Nicov Natalia nu a dat așa scrisoare, iar ultima în genere nici la negocieri nu a participat. Toate discuțiile și negocierile dintre „SVOD” SRL și „Tat GazGrup” SRL au fost duse de dânsul. Stațiile urma să le răscumpere în baza venitului.

- ***Fiind audiat în cadrul instanței de apel, inculpat Nicov Iurie a declarat că,*** cu sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani nu este de acord. Solicită a fi admis apelurile inculpaților, cât și apelul în interesele părții civilmente responsabile. Ce ține de apelul părții vătămate solicită a fi repsons. Declarațiile făcute în prima instanță le susține. Suplimentar declară că, acest dosar a fost deschis iarăși închis. Anterior între SRL „Svod” și ei a fost o colaborare. De la compania SRL „SVOD” nu a fost depusă nici o cerere civilă, este aproximativ 20 de ani de zile și nu a fost nici o pretenție. În rezultatul colaborării cu SRL „SVOD”, toate documentele de la dosar este arătat că „Tat Gaz Group” niciodată nu a ascuns buna intenție de conlucrare cu toate că la toate întrebările de lucru care erau și când au fost gajate bunurile materiale pentru preluarea creditului care este arătat în dosar compania „Tat Gaz Goup” a pus în gaj toate bunurile sale , și anume două case de locuit una de 700 de metri și alta de 400 de metri. Pe parcursul verificării nu se arată că a însușit măcar un bănuț sau a cheltuit pentru scopuri personale. Nu a existat nici o acțiune civilă, între SRL „SVOD” și „Tat Gaz Group” sau lui personal. La firma „Tand Gaz Exim” nu-și amintește cine este fondatorul. A fost luat un credit de 1 milion și 300 de mii dolari, dintre care 4 milioane de lei a fost suma gajului din partea lui SRL „SVOD”. În rezultatul colaborării a participat de fiecare dată domnul Stanev Vitalii. Din toate bunurile gajate, nu a putut scoate din gaj nimic. Domnul Stanev și-a scos imobilul din gaj. Împotriva „Tat Gaz Goup” este intentată procedura de insolabilitate. Procedura de insolabilitate a fost inițiată în 2014-2016. Casele și cele 16 stații au fost preluate în contul stingerii datoriei față de bancă. Au dus tratative de a mări volumul mărfii și a fost informat domnul Stanev Vitalie despre toate acțiunile legate de colaborare și de folosire a creditului.

- ***Declarațiile inculpatei Nicov Natalia, potrivit căroră, vinovăția în săvârșirea faptei incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că,*** compania „Tat-Gaz Grup” SRL a fost fondată la data de 27.04.2000, dânsa fiind fondator și administrator a companiei. La data de 05.12.2002 administrator a companiei a fost desemnat Nicov Iurie. De familia Stanev a auzit în anul 2005, când a fost audiată în calitate de martor la organul de urmărire penală, cu privire la activitatea comună a SRL „SVOD” și „Tat-GazGrup” SRL. Susține că, cu contractele de colaborare nr. 59/02 din 29.08.2002 și nr. 16 din 12.11.2002 a făcut cunoștință în instanța de judecată. Semnătură din numele companiei „Tat-GazGrup” SRL nu-i aparține. Dl Nicov Iurie, fiind soțul său și directorul financiar al „Tat-GazGrup” SRL a acționat din numele companiei în baza procurii, iar despre afacerea expusă în contractele nominalizate nu cunoaște nimic, nu a fost informată în acest sens. Dl Nicov Iu. nu i-a comunicat despre careva relații cu firma „SVOD” SRL. Confirmă că, a deținut funcția de director până în luna septembrie 2002, însă nu-și amintește dacă a semnat contractul de creditare în sumă de 3 240 000 lei. Nu a fost niciodată în

biroul părții vătămate Stanev V. Cu referire la eliberarea de către „Tat-GazGrup” SRL a unei scrisori prin care se susține că firma „SVOD” SRL a fost dusă în eroare, relevă că o astfel de scrisoare personal nu a perfectat, iar copia scrisorii din Vol.I, f.d.19 nu corespunde pretinsului original, prezentat în ședință de judecată de către V. Stanev care spre deosebire de copie dispune de cifrele 261101 ca număr. Mai mult ca atât, la momentul eliberării pretinsei scrisorii la data 26.11.2001, blancheta scrisorii, nu exista în natură, la acel moment „Tat-GazGrup” SRL utiliza o altă blanchetă. De asemenea, conform textului blanchetei de pe înscrisul dat, „Tat-GazGrup” SRL avea sediul în mun. Chisinau, str. Burebista nr.118, pe când în sediul respectiv „Tat-GazGrup” SRL a trecut abia la data de 01.08.2003, fapt confirmat prin contractul de chirie nr. 3/03/A și certificatul „CTI-Capital” SA, proprietarul centrului comercial „KENTFORD”, conform caruia „Tat- GazGrup” SRL s-a aflat pe adresa mun. Chisinau, bd. ***** și Sfânt 202 în perioada 30 mai 2001-30 iunie 2002. Totodată, a relatat că conform datelor ÎS „Cadastru”, clădirea din str. Burebista 118 a fost dată în exploatare conform procesului verbal de recepție nr. 177 din 17.04.2003 și înregistrată la Cadastru la 26.06.2003, ori la momentul care susține partea vătămată această clădire era în construcții. În acest sens, susține că înscrisul dat a fost falsificat prin montare, iar deoarece nu putea fi ajustat textul cu semnătură s-a aplicat semnul „Z”, fapt ce niciodată în acte nu facea. Mai ales că, pe înscris nu este aplicata nici o ștampilă „Tat-GazGrup” SRL, iar telefoanele indicate în blancheta falsificată nu existau la momentul pretins acestea fiind atribuite „Tat-GazGrup” SRL din 17.03.2003. Nu a contestat scrisoarea în instanța de judecată, deoarece inițial citea doar textul scrisorii nu și elementele acesteia, neconcordanța fiind observată ulterior după studierea dosarului în instanța de judecată. Susține că, semnătura de pe contractul de colaborare nr. 59/2 din 29.08.2002 nu-i aparține, contractul dat a fost semnat de dl.Nicov Iu. Accentuează că, niciodată nu a discutat cu Stanev V. în privința activității economice și nici personal, nici în contul firmei „Tat-GazGrup” SRL mijloace financiare în sumă de 4 000 000 lei nu a primit/parvenit. Consideră că, partea vătămată a prezentat probe și declarații false urmărind drept scop de a soluționa un litigiu exclusiv civil pe cale penală, precum s-a expus și procurorul în Ordonanța din 30.11.2009 de încetare a urmăririi penale.

- ***Fiind audiată în cadrul instanței de apel, inculpata Nicov Natalia a declarat că,*** a fost audiată în calitate de martor în anul 2005 și în anul 2009. În calitate de învinuită a fost audiată în anul 2016, în prima instanță. Toate declarațiile făcute anterior le susține. Cu sentința Judecătoreiei Buiucani nu este de acord. Nu susține acțiunea civilă și nici partea penală a sentinței. Susține apelurile declarate de inculpați și partea civilmente responsabilă. Apelul procurorului și apelul SRL „SVOD” nu le susține. Unicul document care există la dosar și pentru care este incriminată este scrisoarea fără dată și fără număr a companiei „Tat Gaz Group”.

Această scrisoare este falsificată. A fost administrator la „Tat Gaz Group” SRL până în decembrie 2002, până la momentul luării creditului din banca de economii. Până în anul 2016, nu a văzut scrisoarea în original ea a fost adusă în instanță de către domnul Stanev. În procesul penal se prezenta doar copiile care sunt anexate și la dosar și copia diferă de original. Pe original apare un număr 261101, care nu este clar că este dată sau este număr. La audierea sa în calitate de martor în anul 2005 ofițerul de urmărire penală, i-a prezentat scrisoarea fără dată și fără număr de la „Tat Gaz Group”. Tot în procesul verbal de audiere a martorului Stanev, ofițerul de urmărire penală indică că nu a fost prezentă, deoarece nu a fost găsită. La scrisoarea dată, scrisoarea este fără ștampilă și pe blancheta firmei, în prima instanță a anexat originalul în perioada când dînsa a fost administrator. Compania s-a aflat pe bd. ***** 202, clădirea Kentford. Scrisoarea la care face referire SRL „SVOD” este pe o altă blanchetă care la fel aparține la „Tat Gaz Group” doar în perioada când nu mai era administrator și care era din perioada anului 2003. Pe blancheta aceasta este indicat Burebista 118, acest spațiu a fost închiriat din august 2003, contractul este anexat la materialele cauzei. La materialele dosarului este anexat extras din registrul de stat a bunurilor imobile din 26.06.2003. Telefoanele din blanchetă au fost eliberate de către „Tat Gaz Group” în 14.03.2003. La dosar este anexat contractul de telefonie și scrisoarea de la CTI Capital în care se indică că în perioada 30.05.2001-30.06.2002, compania a fost chiriaș la Kentford și numerele de telefoane sunt anexate. Prin aceste dovezi nu putea fizic a fi eliberată scrisoarea în anul 2002, până la acordarea creditului. În procesul verbal de audiere a lui Cernov, dumnealui spune că după luarea creditului Mobiasbanca septembrie 2002-decembrie 2002, a fost eliberat înscrisul pentru a duce în eroare compania „SVOD”. Referitor la intenția de a duce în eroare, la notarul Cernov Rodica este semnat contractul de gaj între Nicov Iurie și Banca de Economii. Conform contractului Nicov Iurie a pus în gaj 2 case de locuit pentru creditul în sumă de un milion 300 de mii pentru firma „Tat Gaz Group” și în care este menționat că drepturile patrimoniale asupra bunurilor imobile sunt deja grevate conform contractului de gaj nr. 3783 din 08.08.2000, în favoarea Băncii de Economii. Astfel dacă ar fi avut intenția de a amăgi și despre a nu le spune despre existența creditelor, nu se adresa către acest notar. Cu referire la 4 milioane de lei, care se pretind de la ea și care se spune că au fost sustrate de la compania SRL „SVOD”, acești bani au fost transferați de către compania SRL „SVOD”, în aprilie 2007, dar în 21.10.2004, a fost stins gajul, magazinul a fost vândut către o altă companie și ipotecat la „VictoriaBank”, conform scrisorii OCT Chișinău din noiembrie 2005. La dosar este scrisoarea doamnei Politov către MAI din 19.03.2004, în care indică toate sumele la creditul eliberat. Niciuna din sume nu a fost utilizate contrar prevederilor de afaceri, au fost utilizate strict pentru dezvoltarea afacerilor. Astfel conform SRL „SVOD” și „Tat Gaz Group” suma de 4 milioane de lei în valoarea

căruia a fost identificat magazinul în toată masa bunurilor gajate, au fost procurate în valoare de 700. 000 lei către „Gaz Flower”, 3 milioane 220 mii lei către „Tat Petrol” pentru gaz lichefiat. Pentru restul sumelor au fost gajate bunurile „Tat Gaz Grup” și bunurile fondatorului și a directorului. Semnătura de pe scrisoarea menționată nu-i aparține.

- ***Declarațiile reprezentantului părții vătămate Stanev Vitalie date în ședința de judecată a instanței de fond, care a declarat că,*** cu inculpații Nicov Iurie și Nicov Natalia a făcut cunoștință în anul 2002, fiind în relații de prietenie. În anul 2002, Iurie Nicov i-a propus să procure de la BC „Mobiasbancă” SA stația „Peco”, din str. Lesnaia, mun. Chișinău, cu întocmirea unui contract de parteneriat. Astfel, după stabilirea condițiilor de lucru, firma „SVOD” SRL a acceptat să fie garantul SRL „Tat-GazGrup” în cadrul creditului de la BC „Mobiasbancă” SA. Suma totală a evaluării a fost 3 980 000 lei, iar firma „SVOD” SRL a garantat creditul în valoare de 3 240 000 lei. Astfel, conform contractului SRL „Tat-GazGrup” urma să achite băncii suma de 3 240 000 lei pentru care a garantat „SVOD” SRL și purta răspundere materială și juridică pentru gajul dat, iar firma „SVOD” SRL obținea 50% din administrarea benzinăriei. Contractul în cauză a fost semnat la data de **22.08.2002** de către directorul SRL „SVOD” în persoana sa și directorul SRL „Tat-GazGrup” în persoana d-nei Nicov Natalia. După o lună jumătate, Nicov Iu. intrând în încrederea sa, l-a convins să transfere creditul de la BC „Mobiasbanca” SA la BC „Banca de Economii” SA, motivând prin condiții de creditare, procent mai mic la credite. Ulterior, SRL „SVOD” a solicitat prin scrisoare SRL „Tat-GazGrup” de a indica relațiile cu BC „Banca de Economii” SA. Conform răspunsului primit SRL „Tat-GazGrup” în persoana directorului Nicov Natalia a comunicat inexistența cărorva relații cu BC „Banca de Economii” SA. O astfel de scrisoare a fost expediată și BC „Banca de Economii” SA, dar un răspuns în acest sens nu a primit. Firma SRL „SVOD” a luat decizia să fie ca garantat pentru primirea creditului în valoare de 4 000 000 lei de către SRL „Tat-GazGrup”. La data de 11.12.2002 a fost încheiat un contract de credite între SRL „Tat-GazGrup” și BC „Banca de Economii” SA, gajul care constituia 2 case a lui Nicov Iurie, 14 stații și contractul de gaj al complexului „Fidel”, care aparține firmei SRL „SVOD”. Pe parcursul a trei luni în calitate de director a SRL „SVOD” s-a adresat în scris BC „Banca de Economii” SA pentru a primi informație despre stingerea datoriei și în formă verbală s-a adresat d-nei Nicov Natalia. După patru luni a aflat că a doua zi după primirea de către SRL „Tat-GazGrup” a sumei de 1 300 000 dolari SUA, Nicov Iu. prin intermediul unor firme interpușe a stins creditul primit anterior de la BC „Banca de Economii” SA în sumă de 750 000 dolari SUA, iar o altă parte din sumă și anume - 550 000 dolari SUA la fel prin intermediul unor firme interpușe a fost scoasă din conturile bancare și cheltuiți în scopuri necunoscute. Consideră că, prin înșălăciune de la el ca director al SRL

„SVOD” au fost însușiți bani în sumă de 320 000 dolari SUA, sumă pe care solicită să fie încasată de la Nicov Natalia și Nicov Iurie. Concretizează că, firma sa SRL „SVOD”, a fost condusă de fratele lui Nicov Iu. Susține că, după ce Nicov Iurie a fost pus sub învinuire pe alte cauze penale acesta a fugit din țară, iar Nicov Natalia cu fratele acestuia i-au solicitat să-l ajute să plece din Belorusia, după care s-au despărțit și ei au refuzat să stingă datoriile. Accentuează că, nu a cunoscut că Nicov Iurie avea datorii față de BC „Banca de Economii” SA, în caz contrar nici nu încheia contractul nominalizat. Nicov Iurie și nici Nicov Natalia nu au spus că au alte afaceri în afară de vânzarea gazului. Confirmă că, l-a rugat pe Nicov Iurie și a primit oficial răspuns că nu are și nu a avut careva datorii față de BC „Banca de Economii” SA. Oficial lucra doar cu Nicov Iurie. Consideră că, acțiunile lui Nicov Iurie și Nicov Natalia au fost cu scopul de al înșela. *Solicită încasarea de la Nicov Iurie și Nicov Natalia prejudiciul material în sumă de 320 484 dolari SUA, 200 000 lei, cheltuieli judiciare și suma de 157 000 dolari SUA bani transmiși lui Nicov Iurie de către fondatorul SRL „SVOD”, Cernov Valerii potrivit recipisei din 19.01.2003.*

- ***Declarațiile martorului Cernov Valeriu care în ședință de judecată a declarat că,*** din sala de ședință îi cunoaște pe inculpații Nicov Iurie, Nicov Natalia și reprezentatul părții civile Stanev Vitalie, sunt în relații normale. În anul 2002 fiind fondatorul SRL „SVOD”, dl. Nicov i-a propus să cumpere de la BC „Mobiasbanca” SA stația „Peco Dinamo” pe un termen de 3 ani, deoarece urma să închidă un credit, după care să fie proprietari 50 la 50 la această stație Peco. În urma discuției cu dl. Stanev, au căzut de acord și au pus Complexul “Fidel”, în gaj în favoarea SRL „Tat-GazGrup”. Ulterior, dl Nicov i-a propus să treacă creditul de la BC „Mobiasbanca” SA la „Banca de Economii” SA, motivând că procentul este mai bun și condițiile au fost mai favorabile. Astfel, împreună cu directorul a solicitat de la SRL „Tat-GazGrup” confirmare că nu au datorii față de „Banca de Economii” SA. Conform răspunsului primit SRL „Tat-GazGrup” a confirmat că la „Banca de Economii”SA nu au nici o datorie. Susține că, după primirea creditului dl Nicov Iu. a făcut tranzacții după propria voință, aceasta deși conform contractului, creditul a fost procurat anume pentru gaz lichefiat și nu pentru alte necesități sau pentru rambursarea altui credit, iar careva discuții în acest sens nu au fost. Accentuează că, suma creditului contractat a fost de 4 000 000 lei, pentru care SRL „SVOD” a gajat. Nu și-a dat acordul și nici nu a fost informat că Nicov Iu. are de stins alte datorii. Dânsul doar a solicitat de la „Banca de Economii” SA informația dacă nu au datorii. Ulterior, de nenumărate ori a cerut lui Nicov Iu. să scoată obiectul din gaj, dar acesta de fiecare dată îi mințea spunându-le că va întoarce. Totodată, concretizează că la rugămintea lui Nicov Iu. i-a împrumutat ca persoană fizică contra recipisei în prezența lui Stanev V. suma de 157000 dolari SUA, pentru a procura gaz lichefiat. Însă până în prezent suma respectivă nu i-a

fost restituită. Mai mult ca atât, cu referire la recipisa nominalizată, dl Nicov Iu. l-a acționat în judecată care a avut loc în lipsa sa și nu s-a încasat nimic. Consideră că, dl Nicov Iu. l-a înșelat din momentul în care a trecut creditul de la BC „Mobiasbanca” SA la „Banca de Economii” SA. Susține că, a explicat lui Nicov Iu. că trebuie să achite creditul timp de 3 ani, după care urma să le rămână stația Peco 50% la 50%, fapt stipulat și în contract, însă ulterior a înțeles că Nicov Iu. din start a dorit să-i mintă. A relatat că, în cazul în care afacerea se primea urma să aibă un profit de 50 % la 50%, iar în cazul în care nu se primea Nicov Iu. trebuia să închidă creditul afacerea rămânându-le lor 100%, lucru pe care dl Nicov nu l-a făcut.

- ***Declarațiile martorului Cuzun Zinaida care în ședință de judecată a instanței de fond a declarat că,*** din sala de judecată îi cunoaște pe inculpații Nicov Iurie directorul SRL „Tat-GazGrup” și soția acestuia Nicov Natalia. Susține că, din luna septembrie 2000 până în primăvara anului 2003 a activat în calitate de contabil șef la SRL „Tat-GazGrup”, funcție în temeiul căreia avea dreptul la a doua semnătură. Pe parcursul activității la SRL „Tat-GazGrup” alți directori decât Nicov Iurie nu au fost. Confirmă că, dispozițiile de plată se eliberau în baza contractului, codului de plată, factură de expediție sau factură fiscală. Iar contractele întreprinderii erau încheiate de către Nicov Iurie. Pe perioada activității la SRL „Tat-GazGrup”, ultima a avut ca activitate importul gazului lichefiat, realizarea angro a gazului lichefiat și prestațiile de alimentare, însă nu-și amintește dacă SRL „Tat-GazGrup” în perioada anului 2003 a avut import de gaz lichefiat. De asemenea, nu-și amintește dacă a semnat dispoziția de plată nr. 1 din 10.02.2003 prin care SRL „Tat-GazGrup Prim” a transferat SRL „Tat-GazGrup” suma de 7 860 000 lei pentru livrarea gazului lichefiat conform contractului nr. 09/03 din 29.01.2001. Nu-și amintește dacă Nicov Iurie și Camerzan Vasile să fi prezentat setul de acte pentru aceste tranzacții și dacă a semnat-o, a fost cu 15 ani în urmă, nu ține minte fiecare tranzacție și cine a semnat-o. Confirmă că, procesul-verbal de audiere a martorului din 21.11.2015 Vol.I, f.d. 205-206 a fost scris de ea personal și semnătura îi aparține. La OUP a spus adevărul la acel moment ținea minte mai bine. La OUP careva presiuni asupra sa nu au fost aplicate și nu a fost influențată. Confirmă că, depozițiile date la organul de urmărire penală corespund realității. Banii au fost transferați și marfa urma să fie conform contractului. De la SRL „Tat-GazGrup” s-a concediat din propria voință, deoarece a avut o altă propunere pe care a acceptat-o.

- ***Fiind audiată suplimentar în instanța de apel, martorul Guzun Zinaida a declarat că,*** Nicov este fostul angajator, de la „Tat Gaz Group”. Nicov Natalia este soția domnului director. Nu-și amintește ce funcție deținea doamna Nicov Natalia. Activa în calitate de contabil șef. Din august 2000-până în anul 2003-2004. A fost audiată în prima instanță și la urmărirea penală. Declarațiile

făcute în prima instanță le susține integral. A activat din august 2000-până în primăvara 2003-2004. Facturile erau semnate de către directorul întreprinderii. Dărilor de seamă erau semnate de ea și de către Nicov Iurie în calitate de director. Nu-și amintește să fi activat în calitate de șef, director o altă persoană. Pe toată perioada cât a activat, activitatea de bază era importul la gaz lichefiat. Cu „Trans Gaz Exim” nu ține minte să fi avut careva relații comerciale. Referitor la transferul de bani de către „Tat Gaz Group” pe contractul de furnizare, nu ține minte, era contabil șef și așa tranzacții întocmea câte 10-12 pe zi, de asta nu ține minte așa tranzacție. Dacă a fost anterior menționat în declarații înseamnă că așa a fost. A activat la sediul Hotelului Zarea. Mai pe urmă în clădirea Kentford. După care a activat la Botanica, str. Burebista dar acolo mai puțin. Crede că la Kentford a stat vreo doi sau trei ani. Se supunea administratorului, directorului, întreprinderii.

- ***Declarațiile martorului Cebotarean Filip care în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că,*** din sala de ședință îl cunoaște pe inculpatul Nicov Iurie, nu sunt în careva relații. În anul 2003-2004, SRL „Tat-GazGrup” în persoana lui Nicov Iurie a arendat de la SRL „Dino Star” unde era coproprietar, încăperii cu sediul str. Burebista nr. 118, mun. Chișinău. Nu cunoaște cine era administratorul SRL „Tat-GazGrup”, deoarece contractul de arendă a fost semnat de administratorul SRL „Dino Star”. Cunoaște doar că SRL „Tat-GazGrup” achita pentru arendă prin transfer, dar cine anume semna actele pentru transfer nu știe. Ulterior, Nicov Iu. a venit cu propunerea către SRL „Dino Star” de a importa gaz lichefiat. Pentru a se asigura a solicitat lui Nicov Iu. prezentarea informației cu privire la toate tranzacțiile. Nicov Iu. a propus ca SRL „Dino Star” să ia un credit, prin gajarea oficiului din str. Burebista nr.118, iar pentru a avea garanții privind gestionarea banilor să devină fondator la SRL „Tat-GazGrup Prim”. Prin urmare, au fost făcute modificările de rigoare în statutul SRL „Tat-GazGrup Prim”, unii fondatori au ieșit, posibil familia Camerzan, fiind înlocuiți cu dâșii. După care personal a devenit administratorul SRL „Tat-GazGrup Prim”. Relevă că, nu a gajat imobilul asupra căruia convenise și nu a făcut nici o tranzacție din motiv că a aflat că firma din străinătate din CSI, cu care urma să încheie contractul avea datorii. Informația dată a aflat-o de la partenerul de la SRL „Dino Star” în urma discuției telefonice purtate cu firma care urma să încheie contractul de livrare, fără a încheia nici o tranzacție așa și a rămas, posibil că și la moment este administratorul SRL „Tat-GazGrup Prim”, dacă nu a fost lichidată, careva dări de seamă în privința aceteia nu a au fost date. Susține că, clădirea din str. Burebista nr.118 a fost construită din nou și dată în exploatare în anul 2002-2003 prin procesul verbal de dare în exploatare. SRL „Tat-GazGrup” a venit în sediul din str. Burebista nr.118, probabil în timpul când se dădea clădirea în exploatare, nu-și amintește exact. Cunoaște cu siguranță că SRL „Tat-GazGrup” au fost printre primii arendași.

- ***Fiind audiat suplimentar în instanța de apel, martorul Cebotarean Filip a declarat că,*** a fost audiat în instanța de fond. Susține declarațiile făcute la prima instanță. Nu are nici o relație cu inculpații Nicov. Relația financiară a fost atâta timp cât ei au arendat la noi încăperi, aproximativ vreo 2 ani. A fost administrator la întreprinderea „Tatgaz Group Prim”. Dar ea nu a început să activeze deoarece nu s-a introdus fondul statutar și de aceea nu a activat. Nu a activat deoarece se presupunea o tranzacție la importul de gaz lichefiat unde asociații „Dino-Star” au descoperit niște datorii generate de către Nicov sau de alte firme din străinătate. Nu au mers pe procedura de a intra în lucru cu firma „Tat-Gaz Grup” deoarece avea datorii externe și aici au încheiat colaborarea. Rolul lui Nicov Iurie la „Tat Gazgrup” era - fondator. Se ocupau cu produsele petroliere și era o activitate aferentă și cumva din vorbă în vorbă s-a ajuns spre presupusa tranzacție. Ca atare administratorul la „Dino Star” era Rusanovschi Valentin și era 50 la 50. Nu au cunoscut de existența cărorva datorii la „Tat Gaz Grup”. Fondator era „Dino Star”. Era ales și numit ca administrator la „Tat Gaz Group Prim” dar fondator era „Dino Star”. La un moment dat Rusanovschi a vorbit cu cineva din țările baltice pentru furnizarea unor cantități de gaz lichefiat la care i s-a spus să achite datoriile existente după care se va expedia gaz. După această discuție au refuzat să participe la afacerea aceasta deoarece nu cunoșteau trecutul. Lui Nicov Iurie i-a adus la cunoștință Rusanovschi. „Dino Star” era proprietar aproximativ în anul 2003, Nicov Iurie și Nicov Natalia au luat în arendă o parte din încăpere. Au început să construiască edificiul în anul 2000. Activau în edificiul de alături amplasat pe str. Burebista 118, și 118 A. Edificul 118 A a apărut din 1997. Edificul vechi care era înainte de a construi pe cel nou, în anul 2003 a fost dat în exploatare. Conform informației de la Cadastru edificiul a fost dat în exploatare în anul 2003. În edificiul vechi nu a avut careva contracte. După darea în exploatare a avut contract cu „Tat Gaz Grup”. A fost administrator la compania „Tat Gaz Gropu Prim” a fost ales. Nu a fost prevenit, dar a fost informat de Nicov Iurie despre posibilități furnizori de gaz lichifiat pentru compania „Tat Gaz Group Prim”.

- ***Declarațiile martorului Ghieș Antonina care în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că,*** din sala de ședință îi cunoaște pe reprezentantul părții vătămate Stanev Vitalie și dl Zaharov. În luna decembrie 2000 activa în calitate de contabil șef la SRL „SVOD”. Susține că, Stanev Vitalie i-a comunicat că dorește să dea în gaj complexul „Fidel”, din str. Iablocikin 2/2, mun. Chișinău, pentru a cumpăra o stația de alimentare „Dinamo”, și pentru a procurarea gaz lichefiat. În acest sens, trebuia să garanteze în favoarea întreprinderi SRL „Tat-GazGrup” suma de 4 000 000 lei. Personal la tratativele purtate nu a participat, a semnat doar actele necesare pentru această tranzacție din partea SRL „SVOD”. Ulterior, după ce SRL „Tat-GazGrup” a luat creditul, a dispărut, iar compania SRL „SVOD” a rămas pătimasă, urmând să-și restituie gajul, care a fost restituit prin

intermediul instanțelor de judecată. Relevă că, SRL „Tat-GazGrup” la solicitarea SRL “SVOD” a confirmat prin scrisoare lipsa cărorva datorii față de BC „Banca de Economii” SA, însă nu cunoaște de către cine anume a fost semnată scrisoarea dată. Scrisoarea în cauză a fost până la semnarea contractului de gaj, în caz contrar șeful nu semna.

- ***Fiind audiat suplimentar în instanța de apel, martorul Ghieș Antonina a declarat că,*** nu ține minte dacă a fost audiată în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. Menționează că la Buiucani nu am fost audiată. Prima dată i-a văzut la Curtea de Apel atunci îi cunosc numai din vorbe. Lucrez la „S.V.O.D” SRL în calitate de contabil. Activez din momentul fondării la SRL „S.V.O.D.” În anul 2002 fondatorul și administratorul „S.V.O.D.” SRL s-a adresat la alți fondatori ca să depună în gaj clădirea pe str. Iablokin 2/2 pentru altă firmă „Tat Gaz Group” ca să ia un gaj de 1 milion 300 mii de dolari de la banca „Mobisbanca”. Peste câteva luni administratorul Stanev Vitalie i-a spus că vor să treacă cu gajul în banca de economii. Pentru noi a apărut întrebarea de ce? -că acolo se achita tot și acolo sunt mai bune condițiile. Stanev Vitalie i-a spus că o să ia scrisoare de la Nicov că nu au nici o afacere cu banca de economii și au dat acordul. Peste un timp oarecare domnul Stanev s-a adresat să scriu o scrisoare la banca de economii în privința gajului, mai corect rambursarea creditului și a procentelor. Banca de economii nu i-a dat nici un răspuns și atunci domnul Stanev s-a dus în bancă ca să vadă starea creditului dacă se achită sau nu se achită și atunci el a aflat că creditul nu se achită și procentele de pe el tot nu se achită apoi au aflat că creditul care a fost luat pentru stația de alimentare „Dinamo” și gaz lichefiat și într-adevăr el l-a folosit pentru încheierea creditului acesta a fost închis alt credit care „Tad Gaz Grup” avea în banca de economii. El avea un credit de șapte sute de mii despre care nu au știut și probabil că acesta a fost scopul ca să treacă de la acea bancă, de fapt acesta a fost scopul ca să închidă alt credit. Apoi au aflat că acele șapte sute de mii au fost transferate prin mai multe firme a lor. Nu a avut nici un dubiu că au fost puse în gaj, stația de alimentare, bunuri imobile și mobile și nu a știut că prin aceasta vor să ia un credit ca să închidă un alt credit. Nu ține minte dacă i-au fost prezentate careva acte sau i-ar fi spus Nicov referitor la gajarea bunurilor. Atunci domnul Stanev i-a sus că s-au gajat mai multe bunuri și să nu aibă dubii că el nu va înceta să achite creditul. Nu cunoaște de ce banca de economii nu-i dădea răspuns referitor la aceea cum se rambursează creditul și procentele și după asta domnul Stanev s-a dus singur la banca de economii să afle de ce nu au primit răspuns la scrisoare și când a plecat la banca de economii s-a constatat că „Tad Gaz Grop” nu rambursează. Nu țin minte cât timp „Tad gaz Grup” a achitat din credit. Prin intermediul băncii a aflat toată informația că cu un credit s-a achitat alt credit. Banii au fost transferați dintr-o firmă în altă și în aceeași zi au trecut prin mai multe firme și în aceeași zi s-au întors la Banca de

Economii. Alte firme prin care au fost transferați banii au fost „Tad Gaz Prime”. Referitor la complexul comercial „Fidel”, domnul Stanev a dat în judecată și judecata într-o bună zi de la complexul comercial „Fidel” a sunat administratorul lui domnul Stanev și i-a spus că a venit să aplice sechestru pe complexul comercial „Fidel”. Domnul Stanev s-a adresat la bancă și a propus să fie restituit echivalentul a patru milioane însă banca a refuzat. Ulterior au răscumpărat-o și a rămas la firma SRL „S.V.O.D.”. Ca să salveze complexul „Fidel” au vândut complexul comercial „Fidel” la firma „Mega Complex” și atunci Banca de Economii i-a dat în judecată deja pe ei și până la urmă a fost anulat contractul. Întâmplările au fost în anul 2002. Este contabil din anul 1993. Nu știe dacă „Tad Gaz Grup” a încetat să achite obligațiunile contractuale, personal nu a vorbit cu Nicov Iurie sau Nicov Natalia. În anul 2004 a depus o cerere în instanța de judecată de reziliere a contractului, menționează că a fost o hotărâre prin care s-a admis acțiunea și s-a reziliat contractul și în momentul acela au vândut complexul comercial „Fidel”. După aceasta Banca de Economii a acționat firma SRL „SVOD” în judecată. A fost scos din gaj bunul imobil complexul comercial „Fidel”, a fost vândută către compania „Mega Complex”. Nu cunoaște dacă a fost pus în gaj. În luna martie 2007 SRL „SVOD” a transferat patru milioane de lei către Banca de Economii. Domnul Stanev colabora cu Nicov și nu cu ea.

În susținerea învinuirii procurorul făcut trimitere la următoarele mijloace materiale de probă:

- **Vol.I** - cererea de cumpărare a valutei nr.8 din 09.04.2003, prin care a fost solicitată cumpărarea valutei în sumă de 185 000 dolari, echivalentul sumei de 2745400 lei, pentru procurarea gazului lichefiat (f.d.53);
- dispoziția de plată nr.417 din 10.02.2003 prin care SRL „Tat-GazGrup” a transferat SRL „Transgazexim” suma de 7 860 000 lei, plata conform contractului nr.01/03 din 23.01.2003 gaz lichefiat (f.d.56);
- dispoziției de plată nr.418 din 10.02.2003 și dispoziția de plată nr.1 din 10.02.2003, conform căror SRL „Transgazexim” a transferat SRL „Tat-GazGrup Prim” suma de 7 860 000 lei, plata conform contractului nr.02/03 din 20.01.2003 gaz lichefiat, care la rândul său SRL „Tat-GazGrup Prim” a transferat suma de 7 860 000 lei plata conform contractului nr.09/03 din 29.01.2003 gaz lichefiat SRL „Tat-GazGrup” (f.d.57);
- contractul de gaj ipoteca nr.06-06/1/46-g1 din 11.12.2002, conform căruia BC „Banca de Economii” SA a acordat SRL „Tat-GazGrup” suma echivalentului în lei de 1 300 000 dolari, obiectul contractului constituind garantarea obligațiunii de rambursare a creditului acordat, prin depunerea în gaj de către debitorul gajist SRL „SVOD” a imobilului cu suprafața 2 089, 80 m² din str.Ghenadie Iablocikin nr.2/2, mun.Chișinău, valoarea ipotecii fiind stabilită de comun acord între părți în mărime de 4 000 000 lei (f.d.62-63);

- procesul-verbal al ședinței fondatorilor societății „SVOD” SRL f/n din 14.11.2002 (f.d.69);

- proces-verbal de ridicare din 25.11.2005, prin care de la SRL „SVOD”, au fost ridicate originalele documentelor de colaborare încheiate cu SRL „Tat-GazGrup” (f.d.230);

- contractul de colaborare nr.59/02 din 29.08.2002 conform căruia SRL „SVOD” își asumă angajamentul față de SRL „Tat-GazGrup”, de a acorda sub formă de gaj, complexul imobiliar cu destinație comercială „Fidel” din mun.Chișinău, str.Iablocikin 2/2, în scopul obținerii de către SRL „Tat-GazGrup” a unui credit de la BC „Mobiasbancă” SA în mărime de 3 980 000 lei, pentru procurarea complexului destinat alimentării autovehiculelor, amplasat în mun. Chișinău, str. Pădurilor nr. 25. Totodată, părțile contractante au convenit că în cazul SRL „Tat-GazGrup” va încălca în decursul a două luni condițiile contractului de creditare nr. 203 din 03.09.2002 în partea stingerii creditului și a dobânzilor, sau folosirea creditului în alte scopuri, SRL „SVOD” este în drept să solicite rezoluțiunea contractului. După rezoluțiunea contractului SRL „Tat-GazGrup” este obligată ca în decursul unei luni să transmită SRL „SVOD” în proprietate complexul destinat alimentării autovehiculelor, amplasat în mun. Chișinău, str. Pădurilor nr. 25. După singerea în întregime a creditului în baza contractului de creditare nr. 203 din 03.09.2002, SRL „Tat-GazGrup” și SRL „SVOD” devin coproprietari ai complexului destinat alimentării autovehiculelor, amplasat în mun. Chișinău, str. Pădurilor nr. 25, în proporție de a câte 50% fiecărei părți, iar venitul obținut din exploatarea complexului urma fi împărțit în jumătate (f.d.231-232);

- contractul de colaborare nr.16 din 17.12.2002, încheiat între SRL „SVOD” și SRL „Tat-GazGrup” potrivit căruia SRL „SVOD” s-a obligat să garanteze la „Banca de Economii” SA conform contractului de Gaj ipoteca nr.06-06/01/46-gi activele aflate în proprietatea sa imobilul cu suprafața 2 089, 80 m² din str. Ghenadie Iablocikin nr. 2/2, mun. Chișinău, pentru obținerea de către SRL „Tat-GazGrup” a unui credit de 1 300 000 dolari, asumându-și obligațiile conform contractului de credit nr.06-06/1/46 din 11.12.2002 (f.d.233);

- **Vol.II** - proces-verbal al ridicării din 04.01.2006, prin care de la instituția financiară BC "Banca de Economii" SA au fost ridicate documentele dosarului de creditare al SRL „Tat- GazGrup”, care conținea și documentele cu privire la fapta investigată (f.d.33-42);

- **Vol.III** - procesul-verbal nr.17 al Adunării generale a fondatorilor „Tat-Gazgrup” SRL din 12.11.2002 (f.d.93-94);

- raportul privind posibilitatea acordării creditului întocmit de angajații BC „Banca de Economii” SA (f.d.200-218);

- **Vol.IV** - contractul de credit nr.203 din 03.09.2002 potrivit căruia BC „Mobiasbanca” SA a acordat SRL „Tat-GazGrup” un credit în sumă de 3 980

000 lei pentru finanțarea contractului încheiat între BC „EuroCreditbanc” (BC „Petrolbank”) și SRL „Tat-GazGrup” în vederea procurării stației alimentare cu produse petroliere, din mun. Chișinău, str. Pădurii nr. 25. SRL „Tat-GazGrup” garantează rambursarea creditului și plata pentru utilizare prin asigurarea gajării în folosul Băncii: – imobilul întreprinderii SRL „SVOD”, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Gh. Iablocikin 2/2, evaluat de către părți la suma de 3 240 000 lei; stația de alimentare cu produse petroliere, situată în mun. Chișinău, str. Pădurii nr. 25, evaluată de către părți la suma de 960 000 lei (f.d.238-240);

- contractul de credit nr.06-06/1/46 din 11.12.2002, conform căruia BC „Banca de Economii” SA acordă SRL „Tat-GazGrup” în persoana directorului Iu. Nicov, un credit în lei, în suma echivalentului a sumei de 1 300 000 dolari, pentru completarea mijloacelor circulare (procurarea din import a gazului lichefiat, achitarea cheltuielilor de transport) și achitarea creditului conform contractului de credit nr.203 din 03.09.2002 la BC „Mobiasbanca” SA (f.d.245-246);

- **Vol.V** - procesul-verbal nr.246 din 11.12.2002 al comitetului de creditare al BC „Banca de Economii” SA (f.d.24-29);

- **Vol.VI** - contract de credit nr.61 din 08.08.2000 cu acordurile adiționale nr.1,2,3,4 și contract de credit nr.06-06/1/31 din 01.06.2001 conform cărora BC „Banca de Economii” SA a acordat SRL „Tat-GazGrup” un credit ordinar în sumă maximă de 300 000 dolari și respectiv 200 000 dolari (f.d.125-138);

- scrisoarea BC „Banca de Economii” SA nr.0611/2978 din 12.11.2001 prin care SRL „Tat-Gazgrup” Nicov Natalia, a fost informat despre faptul că la data de 17.01.2001 suma creditului acordat în baza contractului nr.61 din 08.08.2000 în sumă de 300 000 dolari SUA s-a majorat până la suma de 550 000 dolari SUA, iar la data de 01.06.2001 conform contractului de credit 06-06/2/31 SRL „Tat-Gazgrup” a fost acordat încă un credit în mărime de 200 000 dolari SUA pe un termen de 2,5 ani (f.d.139);

- planul de afaceri al SRL „Tat-Gazgrup” (f.d.157-168);

- **scrisoarea cu număr 261101, semnată de directorul SRL „Tat-Gazgrup” Nicov Natalia, prin care SRL „SVOD” a fost informat despre purtarea negocierilor cu BC „Banca de Economii” SA privind obținerea unui credit în mărime de 1 300 000 dolari în scopul răscumpărării de la BC „Mobiasbanca” SA a stației de benzinăre „Dinamo”, inclusiv pentru procurarea gazului lichefiat în scopul realizării ulterioare pe teritoriul Republicii Moldova. Iar din motiv că SRL „Tat-Gazgrup” nu dispunea de surse financiare suficiente a solicitat SRL „SVOD” să garanteze creditul dat cu complexul comercial „Fidel”, din mun. Chișinău, str. Iablocikin 2/2. Totodată, SRL „SVOD” a fost informat că SRL „Tat-Gazgrup” la acel moment față de bancă careva obligații nu are (f.d.140);**

- hotărârea Curții de Apel Economice din 21.09.2006 (f.d.179);

- dispoziția de plată nr.38 din 19.04.2007 a sumei de 4000000 lei de către SRL "SVOD" la BC "Banca de Economii" SA privind răscumpărarea imobilului gajat (f.d.183);

- proces-verbal al ridicării din 10.11.2015, conform căruia de la BC „Banca de Economii” SA au fost ridicate documente care au stat la baza deschiderii conturilor curente SRL „Tat-Gazgrup” (Vol.VI, f.d.221-227; Vol.VII, f.d.1-188);

- **Vol.X** - proces-verbal al cercetării cumulative a documentelor din 28.01.2017, prin care s-a constatat, că ambii soți Nicov au participat concomitent la administrarea entităților juridice utilizate pentru prejudicierea SRL „SVOD”, au cunoscut și au urmărit același scop de înșelăciune a reprezentanților părții vătămate, asupra situației financiare de fapt a SRL „Tat-Gazgrup” și existența unor credite nerambursate în sume mari, acțiuni ce au dus în final la comiterea infracțiunii (f.d.35-45).

138. Examinând în ansamblu probele din punct de vedere al pertinentei și concludenței lor Colegiul penală constată, că instanța de fond a dat o apreciere greșită cu referire la existența hotărârilor organului de urmărire penală asupra acelorași persoane și cercetate în ședința primei instanțe, or, nu a ținut cont de consecutivitatea acestora stabilite la caz, potrivit cărora se atestă în mod vădit alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a lui Nicov Iurie, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) CP.

139. Pentru a statua asupra acestei concluzii Colegiul penal subliniază că, potrivit materialelor cauzei penale cercetate în instanța de apel se constată că drept temei pentru pornirea urmăririi penale a lui Nicov Iurie a servit plângerea directorului "SVOD" , Vitalie Stanev din 15.09.2005 , privind cauzarea prejudiciului de către SRL "Tat-GazGroup" în mărime de 4 000000 lei, invocând neîndeplinirea condițiilor contractului de credit nr.61 din 08.08.2000 încheiat între SRL "Tata-Gazgrup" și SA "Banca de Economii" suma totală de 750 000 dolari SUA, cu termenul de rambursare până la 01.12.2003 .

140. La data de 11.12.2002 în temeiul contractului de gaj nr.06-06/1/46-gl, SRL "SVOD" fiind reprezentant de V.Stanev a depus în gaj la SA "Banca de Economii" imobilul ce-i aparținea cu drept de proprietate situat pe str.Iablocikin 2/2, mun.Chișinău, care a fost estimat la suma de 4000000 lei pentru garantarea achitării contractului acordat de Bancă lui SRL "Tat-GazGrup" în valoare de 1 300000 dolari SUA în baza contractului de credit nr.06-06/1/46 , cu scopul procurării din import a gazului lichefiat, achitarea cheltuielilor de transport și rambursarea creditului acordat ultimei de Bancă conform contractului de credit dnr.203 din 03.08.2002.

141. În lipsa unui acord din partea directorului SRL "SVOD" – V.Stanev și a fondatorilor, Nicov Iurie fiind directorul SRL "Tat-Gazgrup" a folosit mijloacele

financiare de 7 860 000 lei primite în baza contractului de credit nr.06-06/1/46 la achitarea contractului de credit nr.61 din 08.08.2000. Iar valoarea de bilanț a imobilului gajat reprezintă 2 089 000 lei.

142. Astfel, la **28.02.2007** Nicov Iurie a fost pus sub învinuire în baza art. 335 al.(3) lit.b) Cod penal pe cauza nr.2005036552 (vol.V, fd.d.242-243), iar la **30.11.2009** prin ordonanța procurorului în Procuratura Antocurpție - Lilian Rudei urmărirea penală pe cauza penală cu nr. 2005036552 a fost încetată pe motivul invocat în ordonanță, iar unul din motive fiind: *"... probele administrate denotă cu certitudine că faptele expuse în plângere pot fi soluționate exclusiv în ordinea acțiunii civile de către o instanță de judecată competentă din considerentul că relațiile între SRL "SVOD" și SRL "Tat-gazgrup" rezultă dintr-un contract de colaborare, semnat de ambele părți"*.

143. Ca , ulterior, la data de 18.05.2015, directorul SRL „SVOD” V. Stanev din nou a sesizat OUP pe aceleași temeuri și ca rezultat Procurorul în Procuratura mun. Chisinau O. Pavlovschii la 18.06.2015 a emis Ordonanța prin care a dispus începerea urmăririi penale (c/p nr. 2015428051) conform bănuiei rezonabile, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal, indicând circumstanțele faptice stabilite prin Ordonanța din **28.02.2007**, prin care Nicov Iurie a fost pus sub învinuire în baza art. 335 alin. (1) CP (Vol.VI, f.d.116-120).

144. Ca apoi peste un an, Nicov Iurie , prin Ordonanța din 18.05.2016, a fost recunoscut în calitate de bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.190 alin. (5) Codul Penal pe fapta similară (Vol.VII, f.d.234), iar la 16.06.2016 de către Procurorul în Procuratura sec. Centru, mun. Chișinău – Gheorghe Graur a fost scos de sub urmărirea penală Nicov Iurie în temeiul art. 275 pct. 8) CPP din motivul că există o hotărâre neanulată de încetare a urmăririi penale pe aceeași acuzație din 30.11.2009 (Vol.-VII, f.d.246) ca ulterior, la data de 07.12.2016 procurorul în Procuratura sec.Centru- Gheorghe Graur a reținut că, circumstanțele cazului care a determinat inițierea cauzei penale din anul 2005, sunt identice cu cele care au stat la baza începerii urmăririi penale în cauza nr.2015428051 prin care la 16.06.2016 Nicov Iurie a fost scos de sub urmărire penală cu clasarea cauzei în baza art. 275 alin. (8) CPP, și sesizând în temeiul art. 287 alin. (2) CPP cu demers Judecătoria Centru, mun.Chișinău a solicitat anularea ordonanței nominalizate și ca rezultat prin încheierea judecătorului de instrucție din 12.12.2016, a fost admis demersul înaintat cu reluarea procesului penal (Vol.VII, f.d.248-250).

145. Deci, cauza dată a fost pornită împotriva lui Nicov Iurie încă la data de 19.10.2005, iar în urma audierii în calitate de martor pe Nicov Natalia la data de 03.03.2006 (Vol.II, f.d.43-44), ca la data de 09.01.2017, Iurie Nicov și Natalia Nicov au fost puși sub învinuire în baza art.190 alin.(5) Codul penal (Vol. X, f.d.62-65 și 70-73), deoarece la data de 07.12.2016 procurorul în Procuratura

sec.Centru- Gheorghe Graur a reținut că, circumstanțele cazului care a determinat inițierea cauzei penale din anul 2005, sunt identice cu cele care au stat la baza începerii urmăririi penale în cauza nr. 2015428051 și exista o bănuială rezonabilă că anume Nicov Iurie acționând în complicitate cu soția sa Nicov Natalia, urmărind scopul comun patrimonial direct și acționând cu intenție pentru diminuarea datoriilor proprii ale lor, dar și a entităților juridice fondate sau conduse de ei, în raport cu instituția financiară BC “Banca de Economii” SA, abuzând de încredere și înșelându-l pe administratorul SRL “S.V.O.D.”, cod fiscal 10026000026597 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Moscova nr.20, Stanev Vitalie, asupra intențiilor lor, dar și pentru a-l determina pe ultimul în asumarea unor angajamente patrimoniale, a comis sustragerea prin escrocherie a averii societății în cauză, în proporții deosebit de mari.

146. În contextul dat, urmează a se consemna și despre statuările din jurisprudența constantă a Curtii Europene, potrivit căreia în materie penală noțiunea de acuzație are un sens autonom, aceasta fiind interpretată ca o notificare oficială care emană de la autoritatea competentă a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Aici, este relevant de a nota că, notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la autoritatea de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzație penală implicită.

147. La data de 16.06.2016 în termenul legal, procurorul în Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, Gheorghe Graur emite Ordonanță de clasare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2015428051 și-l scoate pe Nicov Iurie de sub urmărirea penală (f.d. 246, vol. VII), pe motiv că în cadrul efectuării urmăririi penale, s-a constatat că la 19.10.2005, de către Procuratura Anticorupție a fost pornită cauza penală nr. 2005036552, în baza art. 335 alin. (I) din Codul penal, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind folosirea intenționată de către directorul SRL „Tat-Gazgrup” Iurie Nicov a situației de serviciu, în interes material, cu cauzarea de daune în proporții considerabile. Temei pentru inițierea cercetărilor în cazul în speță a servit adresarea directorului SRL „Svod” Vitalie Stanev. În rezultatul administrării materialului probator corespunzător, procuratura specializată a concluzionat existența unor relații contractuale între agenții economici menționați, conflictul iscat urmând a fi soluționat în ordinea procedurii civile de către o instanță judecătorească competent, respectiv la 30.11.2009 cauza penală respectivă a fost clasată de Procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei. Urmare a verificării circumstanțelor cazului care au determinat inițierea unei cauze penale în anul 2005, s-a stabilit că acestea sunt identice cu cele care au stat la baza începerii urmăririi penale în cauza nr. 2015428051.

148. Însă, divergent de prevederile art. 287 al. (4) CPP (red.la momentul urm.pen.), care prevede că, în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi

penale clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate ilegal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală **poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale**, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire, însă contrar acestor norme, procurorul în Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, Gheorghe Graur, prin demersul din 07.12.2016 solicită judecătorului de instrucție anularea Ordonanței de clasare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2015428051 și reluarea urmăririi penale, iar prin încheierea judecătorului de instrucție din Judecătoria Centru, mun. Chișinău, din 12.12.2016 a fost admis demersul procurorului și anulează Ordonanța de clasare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2015428051 cu reluarea urmăririi penale (f.d. 249-250, vol. VII). Cu atât mai mult, că modificări la acest articol au fost operate prin legea nr.316 din 22.12.2017 publicat în M.O. nr.40-47 din 09.02.2018.

149. Potrivit Convenției Europene, două situații pot determina redeschiderea unei cauze penale, și anume: *1) există fapte noi sau recent descoperite; 2) există un viciu fundamental*. Potrivit art. 4 par. 3 al Protocolului nr. 7, nici o derogare de la prezentul articol nu este îngăduită în temeiul art. 15 din Convenția Europeană. Prin urmare, statele nu sunt în drept de a institui, prin lege, alte temeiuri de redeschidere a proceselor încetate anterior.

150. Totodată art. 22 alin. (3) din Codul de procedură penală stabilește că, hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când *fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental* în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată.

151. Aceste două situații de excepție, enunțate cu titlu de principiu în partea generală a Codului de procedură penală, sunt transpuse în art. 287 alin. (4) (redacția anului 2009) , în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă *apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental* în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată **nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale**, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire..

152. Atfel, prin „*fapte noi*” constituie date despre circumstanțele de care nu

avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată, iar „*fapte recent descoperite*” sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite.

153. La fel, potrivit Raportului explicativ la Protocolul nr. 7, termenul „*fapte noi sau recent descoperite*” include noi mijloace de probă privind fapte preexistente. Mai mult, articolul 4 din Protocolul nr. 7 nu împiedică redeschiderea procedurii în favoarea persoanei condamnate și orice altă modificare a hotărârii judecătorești în beneficiul acesteia.

154. Cu referire la circumstanțe enunțate mai sus, ordonanța de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală poate fi anulată, cu reluarea urmăririi penale, oricând în interiorul termenului de prescripție, dacă au fost invocate fapte noi sau recent descoperite.

155. În același timp, Codul de procedură penală (art. 6 pct. 44) tratează „*viciul fundamental*” ca o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. De asemenea, în cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

156. Prin normele procesual-penale enunțate *supra*, potrivit cărora reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori a existat un viciu fundamental, legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între sarcinile procesului penal - *stabilirea adevărului* și *exercitarea unei justiții echitabile*. Instanțele judecătorești și organele de urmărire penală, care aplică normele procesual-penale, sunt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată, sau supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

157. Astfel, Colegiul penal reține că, ca temei pentru anularea Ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Nicov Iurie și clasarea cauzei penale nr. 2015428051 din 16.06.2016 cu reluarea urmăririi penale a constituit faptul că, la data de 22.10.2016, prin Ordonanța Procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, s-a dispus anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 2005036552 emisă de către Procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei, la 10.11.2009 și reluarea urmăririi penale, însă, prin prezenta decizie Ordonanța Procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, din 22.10.2016, a fost anulată, or, procurorul nu a administrat careva probe care ar dovedea că au fost descoperite careva fapte noi sau recent descoperite, nici careva circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, omițându-se

argumentarea Ordonanței contestate și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat, întrucât, plângerea directorului SRL „Svod” Stanev V., prin care se exprimă dezacordul cu ordonanța de încetare a urmăririi penale din 30.11.2009 și răspunsul SA „Banca de Economii” în proces de lichidare nr. 17-09/309 din 20.10.2016, nu sânt probe noi și nu pot fi catalogate drept circumstanțe noi, deoarece în esență ele nimic nou din punct de vedere al probatoriului nu prezintă.

158. Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că, reluarea urmăririi penale s-a dispus **tocmai peste 7 ani**, cu expirarea termenului de prescripție, în baza la așanumitelor circumstanțe noi, contrar prevederilor art. 287 al. (4) (în vigoare la - 30.11.2009), care statuează expres că, *urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale*.

159. Din acest motiv, Colegiul penal consideră că, învinuirea adusă inculpatului Nicov Iurie în baza art. 190 al. (5) CP a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 287 al. (4) CPP, prin urmare procesul penal în privința lui Nicov Iurie de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) CP urează a fi încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclude tragerea la răspundere penală.

160. *Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală*, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

161. *Conform art.26 alin.(3) Cod de procedură penală*, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

162. Raportând reglementările legale menționate mai sus la soluția dispusă de prima instanță, Colegiul penal ține să menționeze că netemeinicia sentinței se confirmă, pe de o parte, prin faptul că instanța de fond a recurs la încetarea procesului penal în privința lui Nicov Natalia, iar pe de altă parte, instanța de fond a lăsat fără examinare argumentele apărării, nu a răspuns la o serie de argumente ale apărării, ceea ce indică la superficialitatea examinării și soluționării cauzei deduse judecății prin neoferirea răspunsurilor la alegațiile principale ale apărării.

163. Conform jurisprudenței CEDO, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil (cauza Hiro Balani c. Spaniei, Ruis Toriho c. Spaniei, Popov nr. 2 c. Moldovei, Albina c. României etc).

164. În acest sens se invocă, că obligația instanței de a-și motiva hotărârea

face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

165. De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza **Helle împotriva Finlandei**, 19 decembrie 1997, §60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

166. Colegiul penal, atestă, că potrivit principiilor generale ale procesului penal, în cadrul procesului penal trebuie verificate de către instanțele de judecată toate probele acumulate, atât cele de acuzare, cât și cele ce dezvinovătesc persoana. La caz, însă instanța de fond nu a acordat deplină eficiență acestor principii și nu a verificat și cercetat probele care de fapt indică la lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile Nataliei Nicov.

167. *Astfel, conform probelor acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel, Natalia Nicov a fost învinuită că, acționând în complicitate cu soțul său Nicov Iurie urmărind scopul comun patrimonial direct și acționând cu intenție pentru diminuarea datoriilor proprii ale lor, dar și a entităților juridice fondate sau conduse de ei, în raport cu instituția financiară BC „Banca de Economii” SA, abuzând de încredere și înșelându-l pe administratorul SRL „S.V.O.D.”, cod fiscal 10026000026597 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Moscova nr.20, Stanev Vitalie, asupra intențiilor lor, dar și pentru a-l determina pe ultimul în asumarea unor angajamente patrimoniale, a comis sustragerea prin escrocherie a averii societății în cauză, în proporții deosebit de mari. Astfel, în perioada anului 2001, Nicov Iurie și soția sa Nicov Natalia, administrând de facto SRL „Tat-GazGrup”, cod fiscal 1002600026874 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Ștefan Mare nr. 202 (ambii participând la administrarea companiei prin asociere, dar și în calitate de administratori în perioade diferite ale comiterii infracțiunii), companie specializată în importul și desfacerea gazelor lichefiate, în scopul obținerii încrederii lui Stanev Vitalie, asupra solvabilității societății în cauză, perspectivei de activitate a acesteia și potențiala activitate în comun. Tăinuind faptul imposibilității rambursării la acea etapă a unor credite contractate anterior în perioada anilor 2000 și 2001 de la BC „Banca de Economii” SA, dintre care în perioada de deservire a achitat doar dobânzile, fără a micșora corpul creditului (unul în valoare de 550 000 dolari SUA, acordat conform contractului de credit nr.61 din 08.08.2000, scadent la 07.02.2003 și altul în valoare de 200 000 dolari SUA, acordat conform contractului de credit nr.06-06/1/31 din 01.06.2001, scadent la 01.12.2003), care era estimat la suma de 750 000 dolari SUA i-au propus lui*

Stanev Vitalie activitatea în comun, prin participația la procurarea unui complex destinat alimentării autovehiculelor, amplasat în mun. Chișinău, str. Pădurilor nr. 25 prin instituirea gajului asupra imobilelor deținute de SRL „S.V.O.D.”, din costuri unui împrumut, ce urma a fi solicitat instituției financiare BC „Mobiasbancă” SA. În acest sens, între SRL „S.V.O.D.” și SRL „Tat-GazGrup” a fost încheiat contractul nr. 59/02 din 29.08.2002, prin care își asumă angajamentul de a acorda sub formă de gaj, complexul imobiliar cu destinație comercială „Fidel” din mun. Chișinău, str. Iablocikin 2/2 (estimat la acea perioadă de partea vătămată la suma de circa 12 000 000 lei), în scopul obținerii de către SRL „Tat-GazGrup” a unui credit în mărime de 3 980 000 lei de la BC „Mobiasbancă” SA (credit acordat prin contractul nr. 203 din 03.09.2002), pentru procurarea imobilului menționat, estimat la prețul de 3 980 000 lei. Contractul respectiv crea aparența unei activități prospere a familiei Nicov. În scurt timp, în lunile noiembrie-decembrie 2002, intenționând să-și ducă până la capăt intențiile criminale, continuând să tăinuiască de Stanev Vitalie existența unor datorii nestinse față de BC „Banca de Economii” SA, la cererea reprezentanților băncii de a rambursa creditele primite anterior, soții Nicov au trecut la următoarea etapă a activității infracționale. În perioada vizată, Nicov Iurie și Nicov Natalia, având acordul formal al lui Stanev Vitalie despre garantarea încă a unui credit, de o valoare mai mare de la BC „Banca de Economii” SA, care chipurile urma a fi utilizat pentru completarea mijloacelor circulante, în cadrul unei afaceri deja funcționale și aducătoare de profit, dar și transferarea părții neachitate a creditului contractat anterior de la BC „Mobiasbancă” SA, soldul pentru care la moment constituia 3 758 890 lei, la 12.11.2002 a depus la instituția financiară vizată cererea nr.218 prin care a solicitat un credit în sumă de 1 300 000 dolari SUA, pe un termen de 3,5 ani. În temeiul deciziei organelor de conducere ale BC „Banca de Economii” SA, a dispus, acordarea SRL „Tat-GazGrup” SA a echivalentului în lei a sumei de 1 300 000 dolari SUA, încheind în acest sens contractul de credit nr. 06-06/1/46 din 11.12.2002. Pentru certificarea lipsei oricăror datorii anterioare a SRL „Tat-GazGrup” față de bancă, pentru eliminarea oricăror dubii reprezentanților SRL „S.V.O.D.”, anterior adresării băncii, soții Nicov a eliberat un document cu numărul 261101, înscris în care expres au indicat acest fapt, invocând necesitatea intervenției SRL „S.V.O.D.” în calitate de debitor gajist, doar prin lipsa gajului suficient. Astfel, între SRL „S.V.O.D.” și SRL „Tat-GazGrup” a fost încheiat un nou contract de colaborare sub nr.16 din 17.12.2002, rolul reprezentantului SRL „Tat-GazGrup” la acel moment fiind doar unul formal și declarativ, în situația când în acesta nu au fost reflectate circumstanțele, despre soldurile datoriilor față de instituția financiară, care dacă ar fi fost cunoscute ar fi fost constituit impedimente pentru intrarea în raporturi juridice de garantare a reprezentantului SRL „S.V.O.D.”. Acționând cu bună credință, necunoscând intențiile reale ale soților

Nicov, reprezentantul SRL „S.V.O.D.” Stanev Vitalie a încheiat benevol contractul de gaj-ipotecă nr. 06-06/1/46-g1 din 11.12.2002, prin care a intervenit în calitate de debitor-gajist în raport cu BC „Banca de Economii” SA cu același bun imobil din mun. Chișinău, str. Iablocikin 2/2, pentru garantarea obligațiunilor de rambursarea a creditului acordat în condițiile descrise mai sus SRL „Tat-GazGrup”, acceptând valoarea bunului ipotecat la suma de 4 000 000 lei. În continuare, soții Nicov, contrar celor promise lui Stanev Vitalie, utilizând companii controlate de ei, au organizat migrarea mijloacelor financiare creditare, sub pretextul unei activități economice normale. În așa mod, la data de 11.02.2003 la contul SRL „Tat-GazGrup” din filiala 1 a BC „Banca de Economii” SA au parvenit 7 860 000 lei, au efectuat următoarele operațiuni: Prin dispoziția de plată nr.417 din 10.02.2003 a transferat în baza unui contract fictiv întreaga sumă către compania controlată de ei SRL „Transgazexim” (cu conturi în aceeași instituție financiară), care nu activa pe piața produselor petroliere, neavând licență în acest sens, chipurile, pentru procurarea gazului lichefiat. Prin dispoziția de plată nr. 418 din 10.02.2003 a transferat în baza unui contract fictiv întreaga sumă de la conturile SRL „Transgazexim”, către o altă companie controlată de ei „Tat-GazGrup Prim” (cu conturi în aceeași instituție financiară), care nu activa pe piața produselor petroliere, neavând licență în acest sens, chipurile, pentru procurarea gazului lichifiat. Prin dispoziția de plată nr. 1 din 10.02.2003 în baza unui contract fictiv întreaga sumă este transferată integral de la conturile SRL „Tat-GazGrup Prim” înapoi la conturile SRL „Tat-GazGrup” chipurile, pentru procurarea gazului lichefiat. Prin transferurile fictive menționate, SRL „Tat-GazGrup” a raportat o aparență de activitate economică, din care ar fi încasat suma respectivă ca venituri din vânzări, utilizând-o pentru procurarea valutei (cerere de procurare a valutei nr. 4 din 10.02.2003 - suma de 530 994 dolari SUA), care sunt utilizate pentru rambursarea creditului conform contractului nr. 61 din 08.08.2000 (dispoziția de plată nr.2 din 10.02.2003). Următoarea tranșă din mijloacele creditare în valoare de 2 745 400 lei a parvenit la contul SRL „Tat-GazGrup” la data de 09.04.2003, care de asemenea a fost utilizată pentru procurarea valutei, în sumă de 185 000 dolari (cerere de cumpărare a valutei nr.8 din 09.04.2003, care conform notei de contabilitate din data de 09.04.2003 a fost utilizată integral pentru stingerea parțială a creditului acordat conform contractului de credit nr. 06-06/1/31 din 01.06.2001. Din aceleași mijloace de credit a fost stins și creditul contractat anterior de la BC „Mobiasbancă” SA și doar o parte mică au fost utilizate pentru activitatea companiei. În rezultatul operațiunilor descrise, s-a constatat, că majoritatea mijloacelor financiare au fost utilizate de către soții Nicov, pentru stingerea unor datorii și nu pentru desfășurarea unor activități economice. Având în vedere neachitarea în perioada imediat următoare a plăților pentru deservirea creditului contractat de către SRL „Tat-GazGrup”, SRL „S.V.O.D.” a fost atrasă în

multiple procese judiciare, ca urmare a solicitării de transmitere a imobilului ipotecat în proprietatea băncii, care s-a finalizat cu emiterea hotărârii Curții de Apel Economice nr.2e-1572/06 din 21.09.2006, care obliga SRL „S.V.O.D.”, transmiterea bunului grevat în posesia instituției financiare, pentru comercializarea ulterioară în conformitate cu Legea cu privire la gaj. Drept urmare, în scopul păstrării imobilului cu o valoare net superioară datoriilor apărute față de bancă, ca urmare a acțiunilor de înșelăciune și abuz de încredere ale lui Nicov Iurie și Nicov Natalia, SRL „S.V.O.D.”, prin dispoziția de plată nr.38 din 19.04.2007 a achitat integral suma de 4 000 000 lei, în limita căreia a garantat cu bunurile sale în condițiile descrise, ceea ce și reprezintă un prejudiciu material direct și sesizabil, în proporții deosebit de mari.

168. În consecință, Organul de Urmărire Penală a încadrat juridic acțiunile lui Nicov Iurie și Nicov Natalia în baza art.190 alin. (5) Cod penal, după semnele calificative escrocherie – adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

169. Analizând în ansamblu, sub toate aspectele probele prezentate spre administrare, inclusiv procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, Colegiul penal consideră că Nicov Natalia, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală urmează să fie achitată - *pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii*, concluzie bazată pe următoarele circumstanțe ale cauzei și prevederile legii.

170. Sub aspectul situației de neîntrunire a elementelor infracțiunii, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă, acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

171. *În conformitate cu art.52 alin. (1) Cod Penal*, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

172. *Conform art.113 Cod Penal*, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

173. În conformitate cu prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor

administrare, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

174. Conform prevederilor alin.(1) și (2) art.101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

175. Instanța de judecată nu trebuie să pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit într-adevăr fapta imputată; or, *per a contrario* se încălcă principiul prezumției nevinovăției, garantat de articolul 21 din Constituție.

176. Colegiul subliniază că regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul.

177. Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

178. Colegiul penal examinând cauza în ordine de apel, constată existența relațiilor civile dintre SRL „SVOD” și SRL „Tat-Gazgrup”, deoarece după cum rezultă raporturile acestora s-au format în baza contractului de colaborare semnat de ambele părți și se răsfrângea doar cu privire la stația de alimentare cu petrol și gaz lichefiat din str. Padurilor 25, „Tat-GazGrup” SRL răscumpărând-o de la BC „Mobiasbank” transferând suma de 3 814 702 lei din creditul de 1 300 000 USD la data de 03.02.2003 și procurarea gazului lichefiat în valoarea bunului gajat de către „SVOD” SRL și anume 4 000 000 lei. Astfel din creditul de 1 300 000 USD „Tat-GazGrup” SRL a procurat pe data de 30.12.2002 gaz lichefiat de la companiile „Gazflaur” SRL și „Tat- Petrof” SRL în valoare de 3 920 000 lei. Astfel „Tat-GazGrup” SRL și-a respectat toate obligațiile față de „SVOD” SRL. Iar creditul rămas a fost folosit în interesul și pentru activitatea companiei „Tat-GazGrup” SRL, după cum și a fost prestabilit inițial și pentru ce familia Nicov a gajat și cu

bunurile personale.

179. Subsecvent Colegiul reține că în urma analizei tuturor probelor prezentate de către acuzare, cât și din partea apărării constată că, conform procesului verbal de audiere a martorului din 13.01.2017 Cernov V. (fondatorul „SVOD” SRL) susține că soții Nicov au eliberat un document cu numărul 261101, înscris în care expres au invocând necesitatea intervenției SRL „S.V.O.D.” în calitate de debitor gajist, doar prin lipsa gajului suficient, semnată de Natalia Nicov, însă potrivit materialelor cauzei Colegiul penal constată că, această scrisoare este prezentată la materialele cauzei în mia multe copii, care pune la dubii valabilitatea acesteia, în afară de aceasta anume argumentele inculpatei Nicov Natalia , nu au fost combătute de către acuzare cu referire la perioada întocmirii și eliberării acesteia (f.d. 102, 103, vol. XI, repcum și f.d.19, vol.I), deoarece nu este clar când a fost întocmită, precum și nu a fost prezentat originalul .

180. Un alt moment, că Natalia Nicov fiind administrator la „Tat-GazGrup” SRL compania utiliza o alta blanchetă decât cea prezentată în scrisoarea numărul 261101, potrivit căreia „Tat- GazGrup” SRL avea sediul în mun. Chișinau, str. Burebista 118, însă după cum s-a stabilit Tat-GazGrup” SRL a trecut în acest sediu abia la 01 august 2003, fapt confirmat prin contractul de chirie nr. 3/03/A din 01 august 2003, pe când directorul firmei „Tat- GazGrup” SRL deja era Nicov Iurie (f.d. 111, 153, vol. I). Acest fapt se dovedește și prin certificatul eliberat de către „CTI-Capital” SA, proprietarul centrului comercial „KENTFORD”, conform căruia „Tat-GazGrup” SRL s-a aflat pe adresa mun. Chisinau, bd. ***** si Sfint 202 în perioada 30 mai 2001-30 iunie 2002 (f.d. 151, vol. I). Aceste circumstanțe se confirmă și prin declarațiile martorului Cebotarian Filip, audiat în cadrul instanței de apel, care a declarat că, edificiul din str. Burebista 118 a fost dat în exploatare în 2003 și doar după darea în exploatare au încheiat contract cu SRL „Tat Gazgrup” (f.d. 104-105, 106 vol. XI).

181. Mai mult ca atât conform datelor IS „Cadastru” clădirea din str. Burebista 118 a fost data în exploatare conform procesului verbal de recepție nr. 177 din 17.04.2003 și înregistrată la Cadastru la 26.06.2003 (f.d. 107, vol. XI), astfel, la momentul în care susține partea vătămata cu privire la aceasta clădire abia se construia.

182. Colegiul penal mai reține că, și numerele de telefoane indicate în blancheta falsificata (506-951; 506-955) au fost alocate companiei „Tat-Gaz Grup” SRL la data de 17.03.2003 în baza Contractului pentru furnizarea serviciului de telefonie ISDN Nr. 4040 (f.d. 108-111, vol. XI), iar în blancheta firmei „Tat-GazGrup” SRL din perioada 26.11.2001-11.12.2002 erau indicate alte numere de telefon: 22-04- 22;23-43-67,74-32-53,75-47-53 și fax:23-43-90, care aparțineau substației telefonice a CTI „KENTFORD” (f.d. 103, vol. XI), fapt confirmat prin certificatul eliberat de către „CTI-Capital” SA nr. AP-06 din 29.08.2018 (f.d. 12,

vol. XI).

183. În astfel de circumstanțe se constată lipsa laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 Cod penal, prin prisma acțiunilor adiacente, înșelăciune sau abuz de încredere, or, scrisoarea prezentată și care a stat la baza pornirii urmăririi penale, nu a fost întocmită de Natalia Nicov, or, la acel moment ultima nu mai administra SRL „Tat Gazgrup” și prin urmare nu poate fi impusă că a exploatat anumite relații de încredere în scopul obținerii banilor.

184. Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate. Ceea ce nu s-a demonstrat în cadrul examinării cauzei, or, la data de **18 decembrie 2002**, la biroul notarului Rodica Cernov, soția lui Cernov V. unul din proprietarii complexului comercial „Fidel”, a fost semnat Contractul de gaj nr. 1015 (Vol IV, f. d. 248), între Nicov Iurie, în calitate de debitor gajist și BC „Banca de Economii” în persoana d-nei Natalia Politov, în calitate de creditor gajist. În baza acestui contract Nicov Iurie, a depus în gaj 2 (doua) case cu suprafața de 572 m² și respectiv 330.4 m², inclusiv terenul aferent acestora, pentru a asigura plata pe Contractul de credit nr. 06-06/1/46 din 11.12.2002 în sumă de 1300000 dolari SUA, acordat SRL „TatGaz Grup”. Iar notarul Rodica Cernov indică în contract ca drepturile patrimoniale asupra acestor bunuri care deja sunt grevate în favoarea BC „Banca de Economii” în baza Contractului de gaj nr. 3783 din 08.08.2000 și acordul adițional nr. 7918 din 08.08.2001, în care era indicat că bunurile sunt gajate pentru a asigura plata pe Contractele de credit luate anterior de către SRL „TatGaz Grup”. Astfel notarul, iar în cazul dat soția unuia din fondatorii „SVOD” SRL nu putea să nu cunoască că SRL „TatGaz Grup” nu are și alte credite, pentru ca Cernov Valerii să invoce în instanța de apel că, dacă cunoșteau că mai au careva credite, nu mai mergeau la colaborare, din ce motiv au solicitat o scrisoare de garanție, care le-a fost prezentată, precum că, nu au doatorii.

185. Astfel, Colegiul penal reiterează prevederile Legii cu privire la notariat (în la acel moment) și anume, potrivit art. 17, al. (1) notarul are dreptul: a) să solicite de la persoane fizice și juridice documente și informații necesare pentru îndeplinirea actelor notariale; b) să aibă acces la informațiile și documentele autorităților publice, inclusiv ale organelor cadastrale, necesare pentru îndeplinirea actelor notariale. Iar art. 51 al. (1) al aceleiași Legi prevede că, contractul de înstrăinare și contractul de gaj al bunurilor supuse înregistrării *se autentifică cu condiția prezentării documentelor care confirmă dreptul de proprietate asupra acestor bunuri*, avizului organului fiscal teritorial privind existența sau lipsa restanțelor la impozitul pe bunurile imobile, altor plăți obligatorii la bugetul de stat pentru aceste bunuri, *extrasul din registrul gajului despre lipsa gajului acestor bunuri*.

186. Mai mult ca atât, art. 21 al Legii cu privire la notariat, prevede incompatibilitățile și restricțiile în activitate și anume potrivit al. (2) *notarul nu are dreptul să îndeplinească acte notariale pe numele său și în numele său, pe numele și în numele soțului*, rudelor sale și afinilor, precum și pe numele și în numele notarului stagiar și ale rudelor și afinilor lui. (3) În cazurile prevăzute la alin.(2), dacă pe teritoriul unde notarul își desfășoară activitatea nu este alt notar care poate îndeplini actul notarial, ministrul justiției desemnează notarul care urmează să îndeplinească actul notarial respectiv. (4) Actul notarial îndeplinit cu încălcarea restricțiilor prevăzute la alin.(1) și (2) *este nul*, ceea ce s-a constatat și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.10.2002 (f.d. 83-84, vol. I). Prin urmare se constată că, SRL „SVOD”, la momentul încheierii contractului de colaborare, cunoștea situația financiară a SRL „Tat-Gazgrup”, iar părțile contractului urmau să soluționeze litigiul apărut în ordine civilă.

187. În consecvență, Colegiul penal reține că, transferurile efectuate prin dispoziția de plată nr. 417 din 10.02.2003 către „Transgazexim” SRL, prin dispoziția de plată nr. 418 din 10.02.2003 către „Tat-GazGrupPrim” SRL și dispoziția de plată nr. 1 din 10.02.2003 către „Tat- GazGrup” SRL, au fost efectuate prin coordonare cu Banca de Economii, toate fiind efectuate prin Banca de Economii, fapt cunoscut și de către Stanev, întrucât colaborarea între „Tat-GazGrup” SRL și „SVOD” SRL se răsfrângea doar asupra stației de alimentare cu petrol și gaz lichefiat din str. Padurilor 25, „Tat-GazGrup” SRL răscumpărând-o de la Mobiasbank și transferând 3 814 702 lei din creditul de 1300000 USD la data de 03.02.2003 și procurarea de gaz lichefiat în valoarea bunului găjat de către „SVOD” SRL și anume 4 000 000 lei (f.d. 81, vol. XI).

188. Escrocheria este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. În prezenta pricină din creditul de 1 300 000 USD „Tat-GazGrup” SRL a procurat pe data de 30.12.2002 gaz lichefiat de la companiile „Gazflaur” SRL și „Tat- Petrof” SRL în valoare de 3 920 000 lei. Astfel, „Tat-GazGrup” SRL și-a respectat toate obligațiile față de „SVOD” SRL. Iar creditul rămas a fost folosit în interesul și pentru activitatea companiei „Tat-GazGrup” SRL, dar nu personal de Nicov Natalia.

189. Prin urmare, înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene. Actele de înșelăciune pot fi îndeplinite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan, însă, în prezenta pricină între SRL Svod” și SRL „Tat Gazgrup” a fost încheiat un contract de colaborare, obligațiile contractuale fiind executate integral.

190. Sub acest aspect, instanța de apel reiterează prevederile art. 6 al Convenției Europene, potrivit căruia noțiunea de „acuzatie în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza Ringvold vs. Norvegia din 11.02.2003, Curtea Europeană a notat că „...faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală”.

191. Sub incidența legii penale, urmează să fie calificate doar acele încălcări care demonstrează rea-voința și fraudă din partea făptuitorului în raport cu victima.

192. Subsecvent celor enunțate, fiind vorba despre o infracțiune cu componență materială, pentru consumarea căreia este necesară și legătura de cauzalitate dintre faptă și urmări, probatoriul administrat de acuzare nu demonstrează prezența incontestabilă a acestor semne obligatorii ale laturii obiective a infracțiunii de escrocherie.

193. Pe de altă parte, Colegiul penal atestă, că instanța de fond nu a dat un răspuns clar și nici o motivare plauzibilă argumentelor apărării precum că, situația litigioasă poartă un caracter eminent civil. Or, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil se face luându-se în considerație două aspecte importante: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezenta disponibilității efective ale făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezentei scopului de cupiditate. Limita între relațiile civile și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei prin abuz de încredere și înșelăciune.

194. Reieșind din cele enunțate, Colegiul penal reiterează că, potrivit legislației în vigoare, temeiul aplicării răspunderii potrivit art. 190 Cod Penal apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Or, atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

195. De asemenea, Colegiul Penal reiterează că, normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este

urmarea unei decizii economice nereușite ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

196. Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiunea din partea făptuitorului. Nu încape îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc. își demonstrează reaua-voință în raport cu victima.

197. Astfel, Colegiul Penal conchide că, imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură. Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil.

198. În afară de aceasta, instanța de apel reține că, latura subiectivă a unei escrocherii se caracterizează prin intenție directă, în scop cupidant, iar în speța dată acțiunile inculpatei nu au avut un scop de profit, în sensul dat, or, ultima nu a cunoscut și nu a participat la încheierea contractului de colaborare dintre SRL „Svod” și SRL „Tat Gazgrup”, iar cu privire la scrisoarea prezentată, fiind audiată în calitate de martor la data de 05.03.2006, a relatat nu-și amintește de astfel de scrisoare.

199. Tangent constatărilor din aliniatele precedente, Colegiul penal reține că, Nicov Natalia a fost audiată în calitate de martor, sub jurământ (art. 312CP) de a depune declarații sub riscul răspunderii penale a fost supusă controlului acțiunilor sale, prin solicitarea declarării circumstanțelor cu referire la scrisoarea semnată de către aceasta (f.d. 43-44, vol. II), astfel fiindu-i încălcat dreptul Nataliei Nicov la tăcere și la dreptul de a nu se auto incrimina, contrar art. 63 alin. (7), CPP (în vigoare la momentul audierii) care prevedea că, interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune, se interzice.

200. În acest sens, audierea lui Nicov Natalia la 05.03.2006, în calitatea de martor, urmează a fi apreciată ca încălcarea dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare și aprecierea existenței acuzației penale. Iar ca principiu al securității raporturilor juridice stipulate de art.6 &1, și nediscriminarea art.14 CEDO, *persoanele nu pot fi tratate în mod diferit în aplicarea legislației și persoana este în drept de a solicita de a fi aplicate în privința lui acele reguli care au fost stabilite pe alta cauză indiferent, dacă în altă cauză a fost pronunțată o altă hotărâre.*

201. În această ordine de idei, echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art.6 § 3 CEDO exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza

acuzăției aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată, fiind încălcate esențial drepturile inculpatei garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și Codul de Procedură Penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară.

202. Colegiul penal reiterează că, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (*a se vedea, Saunders v. Marea Britanie din 17 decembrie 1996, § 68*). Astfel, Colegiul concluzionează că pe cazul dat de către acuzare nu au fost prezentate probe suficiente, precum că inculpata prin acțiunile sale a comis infracțiunea de escrocherie.

203. Din considerentele indicate, prin prisma tuturor probelor analizate și cercetate minuțios în ședința instanței de apel, Colegiul reține că, învinuirea adusă Nataliei Nicov în comiterea faptei imputate, nu a fost confirmată.

204. În lumina observațiilor de mai sus și luând în considerație procedura în întregime, Colegiul consideră că, instanța nu a respectat cerințele cu privire la echitate, după cum o cere articolul 6 al Convenției.

205. În concluzie, Colegiul consideră întemeiat faptul de a respinge ca nefondat apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei și apelul reprezentantului părții vătămate/civile – SRL „S.V.O.D” Stanev Vitalie, de a admite apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru, în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana, apelul inculpatului Nicov Iurie și apelul inculpatei Nicov Natalia, de a casa total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019, și de a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

206. În conformitate cu art. 390 al. (1) pct. 3) CPP, art.391 al.(1) pct.6) , art. 415, alin. (1), pct. 2); 417- 418 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul acuzatorului de stat Lilian Rudei , apelul reprezentantului părții vătămate/civile – SRL „S.V.O.D” Stanev Vitalie,

Se admite apelul avocatului Barbăscumpă Dumitru, în interesele părții civilmente responsabile Nicov Iuliana, apelul inculpatului Nicov Iurie și apelul inculpatei Nicov Natalia, casează total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.05.2019 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se admite plângerea depusă de avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele lui Iurie Nicov și Natalia Nicov, depusă în temeiul art. 313 Cod de procedură penală și anulează Ordonanța procurorul-șef al Procuraturii Anticorupției din 21.10.2016.

Procesul penal în privința lui Nicov Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al.(5) Cod penal se încetează pe motiv că există alte circumstanțe care exclude tragerea la răspunderea penală.

Nicov Natalia învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 al.(5) Cod penal se achită pe motiv că nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de SRL ”S.V.O.D” a o lasă fără examinare.

Măsurile de asigurare a acțiunii aplicate pe prezenta cauză penală în privința inculpaților Nicov Natalia și Nicov Iurie se anulează.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Pronunțarea publică a deciziei motivate la data 26 aprilie 2023 orele 14.00.

Pronunțarea publică amânată pentru 03.05.2023 ora 14.00 .

Președintele ședinței,

Judecător:

Silvia Gîrbu

Judecători:

Mihail Diaconu

Marcel Juganari